

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 7 (507) ◆ П'ятниця, 15 січня 1993 року ◆

Ціна 5 крб.

ЗАВЕРШЕННЯ ОФІЦІЙНОГО ВІЗИТУ В ІЗРАЇЛЬ

ТЕЛЬ-АВІВ, 14 січня. Завершився офіційний триденний візит Президента України Леоніда Кравчука в Ізраїль. 13 січня пізно ввечері Леонід Кравчук і особи, які його супроводять, відбули на батьківщині.

У день від'їзду Леонід Кравчук взяв участь в урочистій церемонії відкриття посольства України в Тель-Авіві.

На проведений тут прес-

конференції Президент України висловив задоволення підсумками візиту в Ізраїль. Підписані міждержавні документи заклали міцну правову основу для якісно нового етапу в розвитку українсько-ізраїльських відносин. Прийнято рішення про створення спільної комісії, яка стежитиме за реалізацією укладених угод. Одним з основних результатів перебування в Ізраїлі Леонід Кравчук на-

звав встановлення не тільки ділових, а й людських контактів з керівництвом цієї країни, з представниками місцевих ділових кіл. Україна тепер краще розумітиме політику, яку проводить Ізраїль.

13 січня вранці в Єрусалимі Леонід Кравчук зустрівся з головою єврейського агентства Сімхою Дініном.

Питання економічного співробітництва між Україною і Ізраїлем було порушено в ході проведеної в Тель-Авіві розмови Леоніда Кравчука з відомими представниками місцевих ділових кіл. Президент інформував ізраїльських бізнесменів про прийняті в Україні законодавчі акти, які захищають інтереси зарубіжних інвесторів і надають пільгові умови діяльності зарубіжних підприємств.

Цього ж дня Леонід Кравчук зустрівся з групою громадян Ізраїлю — вихідців з України.

Читайте в номері

6

КОНВЕРСИЯ:

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКИЙ
САМОРОДОК

9

12

ДЕКРЕТИ
КАБІНЕТУ
МІНІСТРІВ
УКРАЇНИ

ПРО ІНЦИДЕНТ
НА ОБ'ЄКТІ
«УКРИТТЯ»

Як уже повідомлялось, 12 січня на Чорнобильській АЕС сталося займання однієї з допоміжних електричних шаф, не пов'язаних з основною технологією станції. За повідомленням генерального директора виробничого об'єднання «Чорнобильська АЕС» Миколи Сорокіна, сьогодні 14 січня, о 8 годині 25 хвилин поза обслуговуваною зоною об'єкта «Укриття» у вентиляційному коридорі (приміщення № 805/3) було виявлено задимлення, причиною якого стало займання дерев'яних елементів двох технологічних щитових вихлодів. Спільними зусиллями пожежної команди і чергового персоналу АЕС займання було оперативно ліквідовано. Змін радяційної обстановки за межами об'єкта «Укриття» понад допустимі за санітарними нормами не було. Порушень меж, умов безпечної експлуатації і потенціалів немає. Подію розслідує станційна комісія. За попередньою оцінкою, цей інцидент за м'яжнародною шкалою оцінюється нульовим рівнем. Режим роботи діючих енергоблоків не змінювався.

РЕКЛАМА В ГАЗЕТІ
«ГОЛОС УКРАЇНИ» —
ЗАПОРУКА
ВАШОГО УСПІХУ.

Телефони: 441-89-34
441-89-44.
Факс: 449-85-62.

ДЕРЖАВА ПІДТРИМУЄ ШАХТАРІВ

Кабінет міністрів України прийняв постанову «Про державну підтримку підприємств і організацій вугільної промисловості».

З метою забезпечення належних умов для роботи цієї галузі та стримування інфляційних процесів у матеріальному виробництві уряд звільнив у 1993 році вугільні підприємства і організації від сплати податку на прибуток. Замінені кошти відраховуються до галузевого фонду фінансового регулювання. Доручено передбачити у проекті державного бюджету асигнування для компенсації у січні-лютому поточного року виробничих затрат підприємств і організацій галузі (крім фонду споживання), безпосередньо пов'язаних з подорожчанням сировини, матеріалів, обладнання та інших матеріальних ресурсів, у сумі 66,4 млрд. карбованців.

Намічено запровадити, починаючи з 1993 року, механізм рентного регулювання цін на вугілля та вугільну продукцію з урахуванням гірничо-геологічних і технічних умов підприємств галузі.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

Щедрі пісні

«Щедрувати» — від слова «щедрий». Спокон віків у ніч на Новий рік від хати до хати, від села до села барвистими гуртами ходили щедрувальники. Вони зі своїх святкових пісень бажали, аби щедрою була наша земля, веселою господа, багатою людська душа. Мир і

злагоду, любов і молодість віщували ці прекрасні українські пісні. Вони не забулись. З кожним Новим роком все гучніше лунають щедриочки. Вслухаєшся в них і подумки повторюєш вічні і віщі слова «хліб», «сонце», «мир». Щедрі слова! Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Експрес-інформація

КРОКИ ДО ПАРТНЕРСТВА

В результаті міжурядових російсько-українських переговорів, що відбулися сьогодні, делегації двох урядів, очолювані прем'єрами Віктором Черномірдінім та Леонідом Кучмою, підписано 5 документів. Це — угоди про трудову діяльність і соціальний захист громадян Росії та України, які працюють за межами кордонів держав, про науково-технічне та економічне співробітництво в галузі атомної енергетики, про неторговельні платежі, протокол про співробітництво в галузі транспорту. Також підписано протокол до попередньої міжурядової торговельної угоди, котра стосується заходів з підготовки до переходу з 1 липня на режим вільної торгівлі між двома державами.

МІНІСТР-ВЕРБУВАЛЬНИК

Стало відомо, що недавно шляхами західного регіону республіки, в оточенні озброєних охоронців, на автомобілі ГАЗ-31 возжував заступник міністра оборони Азербайджану Ш. Мусєєв. Мета його неофіційних відвідин України — вербування радників для армії своєї держави. Мусєєв зафіксували біля однієї з десантних частин на Львівщині, звідти він узяв курс на Закарпаття. Правда, тут йому не дали наблизитися до розташування військових підрозділів.

Дивно, що подібні екскурсії у нас взагалі можливі. Адже військові радники потрібні багато де, в Африці, приміром. Ану як приїдуть!

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні Комісії у правах людини, що відбулось 13 січня, розглянуто проект правових документів, за якими мають регулюватися в Україні міждержавні та громадянські відносини. Були підготовлені висновки щодо проекту Статуту Співдружності незалежних держав, який, на думку депутатів, не відповідає основоположним принципам, що закладені в Акті проголошення незалежності України. Проаналізовано підсумки розгляду у комісіях проекту закону про правовий статус іноземних громадян у нашій країні. Відзначалося, що в ньому враховано набуті світовою практикою досвід щодо прав і свобод людини. Узагальнено також пропозиції і зауваження до проектів законів про Кабінет міністрів та про столицю України — місто Київ.

Станови готовності до розгляду на пленарних засіданнях кількох законодавчих актів, спрямованих на розвиток вільноринкових відносин, було присвячено чергове засідання Комісії з питань економічної реформи і управління народним господарством. Депутати обговорили проекти законів про Антимонопольний комітет, про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії, а також Положення про Контрольну комісію Верховної Ради з питань приватизації.

Комісія у питаннях соціальної політики та праці проаналізувала ситуацію, яка склалася у соціальній сфері, та окремі декрети, прийняті урядом. Депутати висловили ряд пропозицій, здійснення яких може полегшити побут найбільш уразливих верств населення — багатодітних сімей, пенсіонерів, інвалідів. Відзначалося, що за час пере-

рви у пленарних засіданнях відбулися серйозні зміни у соціально-економічному житті суспільства і є необхідність на наступних пленарних засіданнях розглянути актуальні питання внутрішньої політики країни.

Розгляд пропозицій і поправок до проекту закону про телебачення і радіомовлення розпочала Комісія з питань власності і засобів масової інформації. На засіданні з участю вчених, спеціалістів у тому числі зарубіжних, було детально обговорено положення, що стосуються статусу Національної ради по телебаченню і радіомовленню, умов ліцензування, захисту національно-культурних інтересів. У зв'язку з тим, що на засіданнях Верховної Ради неодноразово порушувалося питання про необхідність створення Міністерства інформації, комісія, проаналізувавши стан справ у сфері інформаційних відносин, визнала доцільність створення такої державної структури і виробила відповідні пропозиції.

Відбулось засідання Тимчасової депутатської комісії з питань боротьби з організованою злочинністю, корупцією, хабарництвом. У ньому взяли участь керівники правоохоронних органів, Верховного суду, митного контролю України. Підкреслювалось, що подолати злочинність, яка нині нерозреша в справжню загрозю молодій державі, можна лише скоординуваними діями установ і організацій, причетних до охорони правопорядку. Визначено подальші дії відповідно до Положення про Тимчасову депутатську комісію.

Прес-центр Верховної Ради України.

ЗА РІК — СТАЛИ НА НОГИ

Відбулися загальні збори Української академії національного прогресу, на яких підведено підсумки роботи за минулий рік. Ця комерційно-наукова структура створена у листопаді позаминулого року. Президент академії О. Онішко повідомив, що сьогодні УАНП вже об'єднує 48 інститутів, які представ-

ляють майже всі галузі науки, виробництва. Доробок вчених і виробників, — членів УАНП — відомий не тільки в Україні, але й далеко за її межами. Проте, і невирішених проблем ще достить.

На зборах академії були присутні науковці із США та Польщі.

«ПОДАРУНОК» НАРОДОВІ ЧИ ЙОГО ВОЛЯ?

Точка зору

На жаль, до цього часу ні в чинних законодавчих актах, ні в проекті Конституції України не закріплені положення про механізм участі народу безпосередньо в управлінні державою і його вплив на своїх обранців.

Вважати, що проголошування раз у раз раз за раз представника до вищого законодавчого органу, береш участь в управлінні державою — безглуздо.

Більшість виборців в очі не бачили свого обранця, а знають про нього лише з інформаційного бюлетеня. Обравши представника за програмою, вони не можуть реально ні відкликати його за порушенням обіцянок, ні висловити свою позицію з того чи іншого питання, або того чи іншого закону, яку повинні їх представник відстоювати. Така система представницької влади, випробувана життям впродовж більш як сімдесяти років, довела свою неефективність. Та не тільки тому, що Ради були неkontrolьними, партійним органом, а й тому, що вони були безкомуністичними з боку наду. За відсутності системи контролю народу за своїми обранцями всі найкращі закони, навіть сама Конституція, будуть декларативні, як це було і є з Конституцією УРСР.

На нашу думку, в Конституції України мають бути закріплені положення про постійний реальний механізм впливу виборців на своїх представників, про відповіді депутатів перед виборцями, про їх автономічне відкликання, якщо вони відстоюють особисту думку, а не думку виборців. Сьогодні, шпирити референдуми виборців щодо підтримки чи не підтримки дії свого обранця, якщо в парламенті розглядаються найважливіші питання життя України; зустріч депутата з виборними представниками підприємств, організацій, установ виборчого округу та рада з ними з приводу його позиції в парламенті — це дійсно на рік і так інше. Таке саме положення має бути й щодо Президента України. Народ має його контролювати, а не чекати перевиборів Президентом, що можуть бути і відстрочені і змінені.

Як нам здається, вкрай необхідно залитися в Конституції порядок її прийняття. Що її прийматиме не Верховна Рада, а народ безпосередньо, бо це його Основний Закон. Його воля, його майбутнє. Кожний громадянин України мусить сам визначитися щодо своїх прав, свобод, гарантій тощо.

Окрім того, Конституція не може змінюватися представниками народу, як це пропонують автори проекту. Тільки як і Конституцію УРСР, будуть міняти коли й кому захочеться. Основний Закон народу, а по суті, суспільний договір народу з найголовнішими позиціями державного устрою, гарантії захисту прав людини, має бути незмінною.

Не можна погодитись і з тим, що Конституція є законом прямої дії, бо таку

Конституцію залежно від обставин чи ситуації треба буде змінювати, як це робиться з будь-яким законом. Тому надавати Конституції статусу простого закону зовсім недоцільно і до того ж небезпечно.

До Конституції можуть бути внесені тільки поправки і то такі, які не порушують прав і свобод громадян і гарантії їх захисту від держави. (Прикладом може бути Конституція США, яка без змін існує понад 200 років). А для цього поправки до Конституції слід приймати лише після висновку незалежної судової влади в особі Конституційного Суду про те, що вони не ущемлюють прав і свобод громадян.

І нарешті, про судову владу. Ту владу, про необхідність якої заявив наш парламент у Декларції про державний суверенітет, а потім, відчувши в ній загрозю своїм неконтрольованій владі, став неспроможним прибирати суди до своїх рук, як це було за часів СРСР.

При цьому громадяни України мусять знати, що хоч би як суди наполягали на реформі судової системи, яка пристосована до захисту влади, а не народу, суди до цього часу не реформовані. Цю систему лише примушують, а докорінно міняти не хочуть, про це свідчать щойно прийняті закони і сам проект Конституції.

Щоб не бути голосливими, послемаємо на факти. Досі не виконано розпорядження Голови Верховної Ради України Л. Кравчука від 10 вересня про пріоритетну передачу будівництва обласних, районних і міських комітетів компартії України судам, які займають приміщення, непридатні для відправлення правосуддя. Таких судів майже 50 відсотків. Це розпорядження вже Президент України Л. Кравчук 20 грудня 1991 р. втілює в Указ. Але ні розпорядження, ні Закони місцеві влади не виконують, блокують. 24 липня 1992 року Президиум України затвердив Положення про місцеву державну адміністрацію, у якому пункт 6 забезпечення діяльності судів покладе на обласні, Київський та Севастопольський міські державні адміністрації, тобто на тих, хто блокував розв'язання цього питання.

У законі про державний бюджет України Верховна Рада не надала прямого бюджетного фінансування судової влади, а виділила суму разом з фінансуванням законодавчої, виконавчої і судової влади. Неважко зрозуміти, що суди потрапляли в покосу фінансової залежності від Верховної Ради та Кабінету міністрів, навіть систему оплати праці суддів затверджує Президент, а в проекті Конституції України (ст. 210) це більше посилюється залежність судів від Верховної Ради, яка створює її контрольне вищу атестаційну і дисциплінарну комісію суддів, тобто кадрове питання.

Чити інтереси, скажіть, захищати така судова влада — беззахисних громадян.

чи тих, хто дає їм гроші і контрольне надир?

Вважаємо за доцільне в Конституції України закріпити положення про виділення на судову владу певного стабільного проценту національного доходу України та прямих бюджетних фінансування судів безпосередньо. Окрім того, дати визначення судової влади і закріпити її рівне становище з законодавчою та виконавчою владами.

Суди нинішньої ланки роками домагаються правової професійної незалежності від вищих судів, від старі системи нагляду за їхньою діяльністю, що, по суті, є нічим іншим, як закріпленням права на юридичну істину в руках високих службовців осіб судової системи (а ті в свою чергу залежні від керівників держави). Проте у проекті Конституції (ст. 205) про судового нагляду за діяльністю загальних судів знову ж таки надається Верховному Суду України.

На нашу думку, судова система має будуватися на чіткому розмежуванні компетенцій всіх ланок судової системи. Верховний Суд нехай буде найвищою судовою інстанцією, але не наглядовою. Це одна з гарантій недопущення замкнутості з низу до верху судової системи, тобто корпоративної.

Нам також не зрозуміло, чому за проектом Конституційний Суд України не входить до системи судової влади і судів цього суду мають обирати лише на десять років законодавча і виконавча влади. Більше того, Конституційному Суду надається право переглядати за скаргами громадянства, остаточне рішення загальною суду (ст. 243 проекту). Це ніщо інше як спроба перетворити Конституційний Суд в ще одну наглядову судову інстанцію.

По суті, це завуальоване закріплення старої судової системи контролю за судами з боку представницької і виконавчої влад через Конституційний Суд. За запропонованою системою його функціонування та фінансування він є залежним, а отже, не може бути неупередженим. На нашу думку, судова влада має складатися з системи незалежних судів і Конституційного Суду також, з довірчим обранням суддів усіх судів і тим самим статусом та гарантією їхньої незалежності.

Судова влада — це не влада суддів, бо вони діють тільки згідно з законом і Конституцією. Це влада закону, це захист Конституції, прав і свобод громадян від держави.

Час зрозуміти: не буде кому протистояти законодавчій і виконавчій владам, коли прийнятими будуть неконституційні закони чи застосовуватимуться незаконні дії, — не буде й реальної захисту народу, а буде обмежена влада обмеженої кількості людей.

Валентин КОСОРОВ,
В'ячеслав АМЕЛІН,
Віктор МАРІНЧЕНКО,
судді Київського обласного суду.

Національним банком України 14 січня 1993 року встановлюється курс українського карбованця до іноземних валют, на які розповсюджуються Правила валютного регулювання України.

1 австрійський шилінг	56—59
1 англійський фунт стерлінгів	1006—95
1 бельгійський франк	193—51
1 німецька марка	386—16
1 голландський гульден	354—32
1 датська крона	102—82
1 італійський лір	43—52
1 канадський долар	510—16
1 норвезька крона	93—11
1 долар США	66—79
1 фінська марка	119—07
1 французький франк	117—14
1 шведська крона	435—79
1 швейцарський франк	51—88
1 японський ієн	787—13
1 єно	56—10
1 іспанських песет	1051—54
1 португальський фунт	44—43
1 португальських ескудо	49—77
1 естонська крона	650—79
1 долар США в розрахунках із Індією в 1993 році	

Актуальне інтерв'ю

«ВАШІ ЗЕМЛІ — НАЙКРАЩІ В СВІТІ»

Доктор сільськогосподарських наук, професор ґрунтознавства Вільям ДАНКЕ з університету американського штату Північна Дакота — людина знана у світовій аграрній науці. Своєю часу йому доводилося консультувати фермерів Сирії, Китаю, Португалії, багатьох країн Центральної Америки. В Україну, зокрема на Кіровоградщині, він приїхав як представник всевітньовідомої корпорації по сприянню фермерському рухові «Вока». А запросив його Олександр Шибанов — фермер із села Недогарки Олександрійського району. Так ми й зустрілися з Данке.

— Шановний пане, чому ви приїздили в нашу державу й відвідали саме Полтавщину і Кіровоградщину? Чи не тому, що саме в цих регіонах напружені минулого й на початку нинішнього століття працювала експедиція відомого російського вченого-ґрунтознавця Василя Докучаєва?

— Експедиція професора Докучаєва працювала й у нас, в Америці. Тому не обов'язково їхати, щоб ознайомитися з його роботами. А перше в світі нашою вивчення ґрунтів, справді, почалося в цих регіонах.

Приїхав я сюди на запрошення українських фермерів, яким треба допомогти налагодити землеробство. Спільно з вашою обласною лабораторією провели обстеження ґрунтів, узали проби. Після повернення в США зробимо необхідний аналіз і на їхній підставі дамо фермерам рекомендації про догосподарські оптимальні норми й технології внесення добрив.

— І які ж перші враження?

— Думаю, не помилюся, коли скажу, що ваші кіровоградські ґрунти унікальні. Вони, мабуть, найкращі в світі. Та і люди у вас працюють, навчені швидко.

— То кого ж нам тут не вистає, щоб нагодувати Україну? Землі — найкращі в світі, люди не ледачі, а хліб кулемо за кордоном...

— Ваше запитання межує з політикою. А я нею не займаюся. До того ж, фактично не знайомий з тим, як організована робота у вашому сільському господарстві. Якщо жати регіоні світу, то в них теж різні форми організації сільськогосподар-

ського виробництва і вони здатні виробляти багато продукції. Моє ж завдання, а також корпорації «Вока» — допомогти вашим фермерам вести землеробство на науковій основі. Адже кожен з них, хоча й володіє сільськогосподарською спеціальністю, за суттю не агроном, а піонер у новій справі. Та й обслуговуючих фірм, які б працювали на фермера, у вас поки що майже немає.

— У нас за вірець беруть американських і канадських фермерів. Чи такий уже досконалий їхній спосіб ведення господарства і чи він підходить до наших умов?

— Ваші кліматичні умови і ґрунти дуже схожі з моїм рідним штатом Північна Дакота. З Канадою теж є багато спільного. Тому і тут в Україні фермери саме з цих країн. Щоб попрацювати з вашими фермерами, передати їм свій досвід, навчити, як працювати, організувати фермерське господарство. Я сам хоча й не фермер, зате живу на фермі й працюю на землі. Тож можу порадити, підказати. Ось українські господарі й попросили мене оцінити якісний стан землі, дати рекомендації по внесенню добрив. Я ж, базуючись на набутому досвіді в США та інших країнах світу, даю рекомендації їм власну програму підвищення родючості ґрунтів, одержання стабільних високих урожаїв.

Звичайно, згідно з програмами, які є в ґрунтознавчих закладах України. Для цього треба вивчити ґрунти й запропонувати фермерам оптимальні варіанти, адже від підживлення багато що залежить. У Китаї, наприклад, графік зростання врожайності

стрибокподібний. Отже, підживлення хімічними добривами велося нерівномірно. У США, де дотримувалися системи, зростання стабільніше. Найстабільніший же — у Європі.

— Як відомо, в Північній Америці є досить великі ферми, які виробляють зерно. В них ріллі від кількох сотень до тисяч гектарів. То чи ж можна сподіватися, що наш фермер з 10-, 20-, нехай навіть 50-гектарного класу класу здатен дати товарний хліб, забезпечити ним державу?

— У США в різних регіонах теж різні за розміром ферми. У Північній Дакоті, де я живу, ґрунти і клімат такі ж, як і в Україні. Там зернові ферми порівняно великі — в середньому по 600 гектарів. У тих місцях, де я народився, крім розведення, займаються ще й тваринництвом, а це більш трудомістка робота, ніж вирощування зернових культур. Тому розміри тут значно менші — 100-150 гектарів. Я не думаю, що вашим власникам слід починати з такої великої кількості землі. Потрібно маленьке господарство, щоб навчитися його обслуговувати. Для цього вистачить 50 гектарів. Але, впевнений, через кілька років розміри ферм значно розширяться, отже, збільшиться і їхній внесок у розв'язання зернової проблеми.

— І коли можна чекати результатів аналізу наших ґрунтів?

— Дуже швидко. Бо прийде весна, а вона не любить чекати. Крім того, «Вока» організації, яка посідає досвід з інших країн для обміну досвідом. Я думаю, багато американських фермерів згодяться приїхати в Україну і показати своїм колегам, як треба працювати на землі.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю взяв
Микола ВОЛОК,
власний кореспондент
«Голосу України».
Кіровоград.

Відкритий лист Прем'єр-міністрові України

Шановний Леоніде Даниловичу!

Спілка орендів і підприємств України звертається до Вас з проханням прийняти Кабінетом міністрів України Декрету «Про додаткове регулювання орендних відносин».

Основним у цьому Декреті є заборона оренд як форм приватизації державного майна.

Наведені Вами та віце-прем'єр-міністром В. Пиканіком аргументи для апровадження цього Декрету не мають нічого спільного ні з чинним законодавством про оренду, ні з діяльністю орендних підприємств.

Так, наприклад, у ньому зазначено, що деякі орендні підприємства не сплачують податки. Можливо, це так. Але жодним законом їм не надано такого права, і такі підприємства несуть повну майнову відповідальність власними коштами за несплату податків, на відміну від державних підприємств, які не несуть жодної відповідальності перед державою.

Віце-прем'єр-міністр В. Пиканік у своїх виступах заявив, що орендні підприємства не правильно використовують амортизаційні фонди, або не можуть бути приватизовані з участю вчителів, лікарів, пенсіонерів. Такі твердження є свідомим обманом громадськості та Верховної Ради України. Для того, щоб пересвідчитися у цьому, необхідно подивитися в Закон «Про оренду майна державних підприємств і організацій», а саме:

— ст. 11, яка встановлює порядок використання амортизаційних фондів;

— ст. 21, яка визначає порядок використання орендної плати при оренді та суборенді;

— ст. 28, частина III, яка надає необмежене право відповідно до договору оренди залучати приватизаційні кошти громадян, в т. ч. службовців та пенсіонерів, для викупу орендного майна та перетворення організації орендів у господарські товариства.

Ці специфічні питання, які стосуються оренди підприємств у різних сферах діяльності, повинен був розв'язати Фонд державного майна шляхом розробки типових договорів оренди. Оскільки Фонд державного майна цього не зробив, Комісія з питань економічної реформи внесла проєкт доповнень до Закону «Про оренду майна державних підприємств і організацій». Його повинна була розглянути Верховна Рада з участю Кабінету міністрів.

Аналіз прийнятого урядом Декрету «Про додаткове регулювання орендних відносин» засвідчує, що на відміну від існуючого порядку укладання договорів оренди, який виключає корупцію, робиться спроба створити правову базу для зловживань.

При цьому необхідно зазначити, що орендні підприємства — єдиний сектор української економіки, який у цей складний час працює стабільно. Отже, заборона оренди зазначеним декретом приведе до остаточного руйнування економіки.

Просимо розглянути наше звернення не як захист корпоративних інтересів, а як застереження щодо спроб певних урядових кіл полігати руки на розпродажу державного майна, на перешкоди кої створити законодавство про оренду.

З повагою президент Спілки, народний депутат України

Олександр БАРАБАШ.

Ветеранам — підтримку, турботу!

Читачі «Голосу України», ветерани Великої Вітчизняної війни Микола Якович Бабуба з Одеси, Сергій Петрович Онченко з Чернігівщини та інші запитують: чому фронтовику, якого було поранено на війні, але який не має про це відповідного документа з госпіталю, необхідно представляти до військомату багато успішних довідок лише для того, щоб його направили на медико-соціальну експертизу і на підставі її висновку отримувати пенсію? Навіть тоді, коли в особистій справі ветерана є запис про перебування в госпіталі, від нього нерідко вимагають, щоб приніс довідку на довідку, а потім ще довідку...

Редакція попросила заступника начальника Центральної військово-лікарської комісії Міністерства оборони України полковника В. КАЗДОВИНА відповісти на це запитання ветеранів.

— Ще донедавна, — сказав Володимир Миколайович, — процедура визначення ступеня інвалідності фронтовиків і партизанів Великої Вітчизняної війни зумовлювалася розпорядженням Центрального військово-медичного управління Міністерства оборони колишнього СРСР. У ньому дійсно було немало успішних ускладнень. Нещо

давно набрав чинності інший документ — спільно затверджена Міністерствами охорони здоров'я і оборони України Інструкція № 16-01/220, яка чітко визначає порядок установлення причинного зв'язку між інвалідністю колишніх військовослужбовців та їх перебуванням на фронті. Неоі мають керуватися в Україні всі військомати і медико-соціальні експертні комісії.

Якщо, як пишуть читачі, колишній фронтовик не має відповідного документа про поранення, він повинен пройти військово-лікарську комісію при місцевому військоматі за участю суміжних експертів. Висновки цієї комісії разом з довідкою військомату про проходження ветераном військової служби, зокрема, в діючій армії, направляються до окружної медико-соціальної експертної комісії, яка і має винести остаточне рішення про зв'язок інвалідності з пораненням чи захворюванням на фронті.

Володимир Миколайович, а як бути тим фронтовикам, які пораненням потрапили в полон або захворі-

ли, перебуваючи в полоні? Зрозуміло, що їм ніхто ніяких довідок не видавав...

— Питання про причину інвалідності колишніх військовослужбовців, які перебували в полоні, вирішується на підставі довідки військомату із зазначенням дати призову на військову службу і звільнення з неї, часу перебування в полоні, дати військового перебілку, а також на основі документів, виданих лікувальними закладами протягом 10 років після звільнення з полону, які дають підставу віднести початок захворювання до періоду перебування в полоні. Якщо колишній полонієць має явні наслідки тілесних ушкоджень (відсутність кінцівок, рубці після поранень, чужорідні тіла тощо), питання про зв'язок отриманих поранень з перебуванням на фронті вирішується після огляду їх в лікарській комісії при військоматі за участю судово-медичного експерта (без затвердження ВМ), але до цього не повинні бути підтвердженням перебілку Генерального штабу

та довідки про перебування в полоні.

Новий порядок оформлення інвалідності, — говорить на завершення полковник В. Каздобін, — значно спрощує цю процедуру, полегшує клопоти фронтовикам, які внаслідок поранення чи захворювання на війні втратили своє здоров'я.

Домогосподарин С. Онченко з Дніпропетровська та Н. Сувенська з Києва запитують: у зв'язку з прийняттям нещодавно Кабінетом міністрів України рішення про нове підвищення мінімальних розмірів заробітної плати та пенсії як будуть тепер нараховуватися соціальні пенсії, які необхідні для їх оформлення?

На ці запитання відповіді дає начальник пенсійного управління Міністерства соціального захисту населення України І. Поліщук.

— Як відомо, згідно з Законом «Про пенсійне забезпечення» соціальні пенсії при-

значаються і виплачуються непрацюючим громадянам, котрі досягли пенсійного віку, але не мають права на трудову пенсію.

Розмір соціальних пенсій регулюється статтею 94 цього Закону. Громадянам, що не мають підстав на трудову пенсію без поважних причин, виплачується 30 відсотків мінімальної пенсії; тим, що мають право на трудову пенсію з поважних причин, а також інвалідам III групи — 50 відсотків; інвалідам II групи — 100 відсотків; інвалідам I групи та матерям-героїням — 200 відсотків.

Кабінет міністрів встановив нещодавно розмір мінімальної пенсії за віком у сумі 4600 карбованців. З неї відповідно і будуть нараховуватися соціальні пенсії, а ті, що були призначені раніше, будуть підвищені на 200 відсотків.

Для оформлення соціальної пенсії громадянам пенсійного віку, котрі не мають права на трудову пенсію без поважних причин, слід подати в районне (міське) відділення соціального забезпечення заяву та паспорт, у якому є такі причини, а також інвалідом та матерям-героїням, — документи, що підтверджують це.

Продиктовано в номер

ОХ, РОДИ ОДРАЗУ
ТРОХІ!

В день народження Люби Ляйчук, яка одразу народила трох синів [про це недавно писалося в «Гуз»] голова Луцької міськради А. Поха і гендиректор державного підприємства «Волтекс» М. Землянка вручили щасливій матері квіти і ордер на трикімнатну квартиру. А перед цим Братство воїнів УПА Волинського краю спільно з обласним проводом Конгресу українських націоналістів підарували Любі 5 тисяч купонів, а «Кімната одягу» Благодійної українсько-німецької організації підготувала одяг і взуття для мам та синів М. Землянка пообіцяла, що підприємство подарує ще й халодильник для нової квартири.

Отже, волинчанка — майбутнім мамам — є над чим подумати. І не лише їм.

Богдан БЕРЕКАТА.

РАДИ І ГОСПОДАРНИКИ —
ЗА РЕФОРМИ

У Перемишлянській області відбулися збори голів сілських і міських Рад, керівників господарських структур, які звернулися з листом до Президента і уряду України і виключили головних перешкоди всім реформам економічного кризис. «Конкретні кроки уряду Л. Кучми вселяють надії на краще» — зазначено в листі. Збори виконали підтримку Президенту Л. Кравчуку і високо оцінили його принципову позицію щодо статусу СНД, «який може стати робочим інструментом для України».

КАНИКУЛИ ДЛЯ
БЕЗРОБІТНИХ

Через брак сировини, неузгодженість у взаєморозрахунках з російськими партнерами на «різдвяних канікулах» перебувають великі трудові колективи Чернігівщини — 80 «Лімоново», «Харківський швейний фабрики», «Прогресу», «Сільмашу», «Деснянин» (ніжин), взуттєвої та меблевої фабрик (Прилуки) тощо. А у Семенівці Мєньського району механізатори, які стали безробітними у зв'язку з відсутністю диспанса, будівельники і працюють у колгоспі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ТЕЛЕЦЕНТР У САМІМ
ЦЕНТРІ

Районний телерадіоцентр з'явився у географічному центрі нашої держави — селічці Добровеличківці. Він працює з шостої вечора до півночі і показує не лише видниці та музичні, а й місцеві новини, виступи колективів підприємств, організацій, колгоспів. Хто допомагав матеріалами, хто кошатами. За рік ідея стала дійсністю.

Микола ВОЛОК.

ПРОФСПІЛКИ ВІДКРИЛИ
ГАМАНЦІ

Рада об'єднання профспілок Львівщини уклала угоду про співпрацю з обласною державною адміністрацією. Заступник голови об'єднання Р. Веретня повідомив, що торік до органів обласної міської влади було направлено 62 листів-звернень, однак на жоден з них не було отримано відповіді. Отже, справа зрушена з мертвої точки. Р. Веретня також казав майже астрономічну суму — 58 мільйонів карбованців — як виділило об'єднання профспілок Львівщини на святкування новорічно-різдвяних свят.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

КОПЕРНИК ЧИ АПОСТОЛЮК: ХТО ПРАВИЙ?

В академічних колах, вочевидь, найбільшим зухвальством вважається замах на фундаментальні підвалини науки, канонізовані відкриття і закони. А тим паче, коли спростовують усталені теорії й аксіоми якіясь самоукаті.

Від Коперника існує, здавалось би, раз і назавжди надбане знання про те, що таке Сонячна система. Принципова схема (у центрі — Сонце, навколо — планети) відомо кожному школяреві. А от жителі Сум Степан Апостолук, узяття та й довів, ніби сам Коперник припустився помилки. За теорією Апостолюка все влаштовано зовсім інакше: «планетарна карусель» рухається не навколо Сонця, а навколо умовно кажучи, потужного космічного струменя, який мчить у безкінечність із швидкістю приблизно 30 кілометрів на секунду. Сонце ж займає від центру Орбіта Марса десь на 19 мільйонів кілометрів більша тієї величини, якою звикли користуватися в астрономії.

Схоже, класичний заклик

Характери

піддавати все сумніву. Апостолук сприйняв особисто на свій рахунок. Для нього важлива власна проблема, а не те, що думають про це нехай навіть найквітлішій уми минулого. Починаючи з Архімеда, математики сушили голови над задачею мільярду квадратів кола. Аж поки 100 років тому німецький вчений Ліндеман переконливо довів, що з допомогою лише циркуля і лінійки без поділок неможливо вибудувати рівновеликий даному колу квадрат. Відкинуто як абсолютно безперспективну і задачу поділу знову ж таки лінійкою і циркулем. Що ж Апостолук? Він не менш аргументовано і практично розв'язав обидві задачі. А результати готовий відстоювати перед ким завгодно.

Можу уявити, якими епітетами «нагороджують» Степана Апостолюка, а заодно, мабуть, і автора цих рядків, титуловані представ-

ники теорії науки. Апостолук звертався, щоправда, не дуже настирливо, аби розглянули і провели апробацію його досліджень і методик в Інституті математики, інші академічні заклади, але, окрім зверхніх відповідей, нічого не доказав.

Чимало у Степана Апостолюка оригінальних висновків: сучасного значення: автоматизована лінія по виробництву цегли з вакуумною сушаркою, вальор плавного регулювання швидкості (аналогічної пристрої використовуються у деяких зарубіжних моделях автомобілів), верстат автоматичного заточування типового інструменту, гігієнічний водорозбірний кран (без гумових прокладок і манжет), та найулюбленішою його «дитиною» є, звичайно ж, вітраж. Відомі модифікації традиційних крильчатих установок в ідеалі мають коефіцієнт корисної дії 0,5. Вітраж Апостолюка принципово нової конструкції обіцяє бути набагато еф-

тивнішим при ряді інших істотних переваг, простий у виготовленні, легко проектується на будь-яку потужність, працює безперервно навіть при повному штилі. Кому доводити, що за такими екологічно чистими станціями майбутнє, що вони — реальна альтернатива атомним, Степан Апостолюк не знає. Однак вірить: рачити пізно це енергія. А поки власноруч на своїй будівній ділянці закінчує будівництво диво-установки, які потім наочно переконують опонентів і просто скептиків. Винахідництво, як говорить сам Степан Апостолюк, для нього довична й невиліковна хвороба. Скільки ж цікавих задумок у голові! Тож хочеться побажати, щоб не загасав у його душі вогник творчого неспокою і оптимізму. А усім нам — аби розбудовувати незалежну Україну ми на релігії зрозуміли, що ніколи не досягнем мети з нинішнім ставленням до інтелектуального капіталу і тих, хто його творить.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Виставка з продажем

ЛЯЛКИ ТАНЦЮЮТЬ.
ЗА ДОЛАРИ

Київська фірма «Довіра» у своєму експоненті, що знаходиться в Палаці спорту, відкрила виставку-продаж «Інтер'єр».

Відома німецька фірма «Ровент» пропонує купити прапори, пілососи, які вражають найсучаснішим дизайном. Не вперше з'являється на українському ринку фірма «ПДФФ» — швейнський машинобудування.

Але кожен, хто приходить на виставку, найдовше зупиняється біля стендів української фірми «Світ». Для дорослих така зупинка — повернення у дитинство, для дітей — незвіданий світ іграшок. Виготовлені вони у Китаї, Сингапурі, Гонконзі і приваблюють не тільки яскравими фарбами. Пам'ятаєте: у нас випускалися ляльки, які вміли ходити і говорити «ма-ма». Ляльки, які прихилили в киші, вміють набагато більше — плакати, сміятися, відгукуватися на голос дитини. А скільки тут машинок, вертолітів. Є й чарівні червчаники, які танцюють під свою ж мелодію.

Та всього не перелічити. Іграшки треба побачити і поспішити. До речі, вони продаються тут же, на виставці. Але, на жаль, поки за долар. Радає інше: ціна нижча, ніж у

київських валютних магазинів. Ну а оптовим покупцям надається вагомий знижка.

Виставка - продаж «Інтер'єр» працюватиме в експоненті фірми «Довіра», що на третьому поверсі Палацу спорту до 30 січня. І якщо ви придіте до Києва, то знайдіть час і завітати на виставку. Можливо, щось і придбаєте.

Олександр ВЕРЕСЕНКО.

На знімку: отакі іграшки можна придбати на виставці.

Фото
Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Подробиці

ЗАПИТАНЬ БІЛЬШЕ,
НІЖ ВІДПОВІДЕЙ

Як ми повідомили, вночі 10 січня в густонаселеному районі Харкова — Залізнично, на газопроводі високого тиску стався потужний вибух. Через три дні опісля вже можна сказати, що для мешканців навколишніх будинків усе закінчилося більш-менш благополучно: жертв немає. До чотирьох пожежників, медичних працівників, військових, керівників держадміністрації, саме завдяки їхнім оперативним заходам вдалося швидко вгамувати пожежу, яка сягала висоти 14-поверхового будинку. «Тільки даючи чимось людям», — сказав в інтерв'ю обласному радіо представник Президента у Харківській області О. Масельський, — обійшлося без людських жертв».

Втім, останнє слово скаже спеціальна комісія фахівців і суд, якщо він відбудеться. За фактом порушено кримінальну справу за статтею 220, яка стосується порушення правил безпеки на вибухонебезпечних підприємствах та у вибухонебезпечних цехах. Як там не є, а 160 сімей лишилися без даху над головою, без свого майна. Чимало людей опинилися на вулиці без одягу, коштів, документів. Вогонь знищив гуртожиток технікуму і добре згусував чотири житлові будинки. Постраждали від опіків та отруєння газом пожежники. Потурніти збились тимчасовий притулок у готелі. Їх забезпечено харчуванням, медичним наглядом, першою матеріальною та фінансовою допомогою. У дитсадках почали діяти цілодобові групи. Як повідомляють місцеві газети, комісія по наданню допомоги потерпілим від аварії робить усе необхідне, щоб люди не залишилися наодинці з бідом. Але вже зрозуміло, що місцевою бюджету самотужки не відшкодувати завдані пожежою збитки.

Обласна газета «Время» повідомляла: дехто з мешканців цього району напередодні аварії попереджав газове аварійну службу «04» про різкий запах газу, що підтвердив і прокурор області Дмитро Бесседа, однак він сказав, що не має ніяких документів, які б підтверджували цю інформацію. Дані він повідомив, що зразок вивчається допустимість забудувати житла у зоні підвищеного ризику, з'ясується, як сталося, що через газопровід на глибині не більше метра пролягла автоматизована для багатотонного вантажного транспорту. Стало відомо також, що влітку минулого року на цій ділянці проходили ремонтні роботи. Навельмі відповісти і на те, чому на момент вибуху не спеціально аварійне протягало поруч лінії електропередач. Запитань поки що значно більше, ніж відповідей. Але, як повідомив прокурор, сімство знає, кому їх адресувати.

Харків. Микола КОСІЙ.

Ракурс

І НАВІТЬ У МУЛЬТИКУ!

Протягом одного літа минулого року вона встигла побути воєнником, журналісткою, а також випадковою пасажиркою піратського корабля.

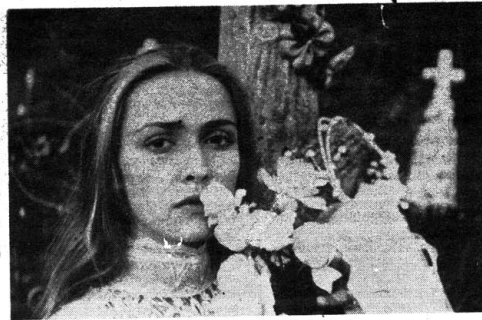
Нічого дивного — вона актриса. Звуть її Ольга Сумська, працює у київській російській драмі. А всі вищевказані п'єси — це її участь у першому випуску — роль з фільму «Голос тривоги» режисера Наталі Мотузного, у другому — роль з детективом «Чотири листи фавору» Саїдо Курбанова, у третьому — роль баронеси з мюзиклу, де картина Давида Черкаського «Маяковський», напівмультимедійний.

Міни займається у п'ятисерійному телефільмі «Перехресні стежки» Олега Білкіна.

А мріє про Нордлію. Це Шенкспір. «Король Лір», анімації збирається Юрій Іллєнко.

Лариса МУЖИНА.

На фото: Ольга Сумська.

ПОГОДА

15-16 січня в Україні утримується тепла погода. Вночі в західній частині вітряно і з швидкістю 7-12, сьогодні пориви 15-20, у Карпатах 30-35 метрів на секунду. Подекуди невеликий сніг. Температура вдень по Україні 1-7, на крайньому півдні України до 10 градусів тепла, вночі від 4 градусів тепла до 2 морозу.

По Київській області сьогодні вдень без опадів, пориви західного вітру 15-20 метрів на секунду. Температура 1-6 градусів тепла.

«РОЗЛУКА — ЦЕ НЕ РОЗРИВ»

— Пане Посол, ви завершуєте перебування в Україні. Що ви можете сказати про роботу в Києві?

— Працювати тут було дуже цікаво. Робота в Києві дала мені можливість бути досвідом, спостерігаючи за розпадом імперії. Він відбувався мирним шляхом, що дуже важливо. В Україні сталися великі зміни, але з другого боку — це лише початок перетворення суспільства.

Моя робота спостерігача, адже дипломати — спостерігачі, які не висувають секретів, а вивчають країну, намагаючись зрозуміти її й пояснити внутрішні процеси, мене дуже стимулювала.

Крім того, мої завданнями було знати можливості двостороннього співробітництва. Тут я прагнув робити дві речі: розширяти людські контакти і показати у Франції, що з'явилася нова держава — Україна, яку треба вив-

У дипломатичних колах

Наш співрозмовник —
Надзвичайний
і Повноважний Посол
Французької Республіки
в Україні Юг ПЕРНЕ

чати. Радий був знайти тут відкритих людей. Зустрічав їх і в парламенті, і в уряді. Ми розмовляли дуже відверто і про успіхи, і про невдачі. Вважаю, такі люди — один з ключів до поступу суспільства.

— Чи не шкода вам залишити Київ у такій напруженій, але цікавій час?

— Зрозуміло, що йду звідси з певним почуттям суму. Але, як я сказав Президенту Кравчуку під час останньої зустрічі, розлука — це не розрив.

— Як ви можете охарактеризувати сьогоднішній українсько-французький відносини?

— Вони хороші, але, зви-

чайно, їх можна і треба поліпшувати. Ми починали з нуля. Однак менш як за два роки зав'язалося багато контактів. Відбулося кілька візитів. Леоніда Кравчука до Франції, взаємні візити наших і ваших міністрів тощо. Вважаю, основу двосторонніх відносин закладено. І, на мою думку, далеко не повсюди можна зробити це за такий невеликий термін.

— Чи відоме наступне місце вашої роботи?

— Москва.

— Що ви побажали б народам України в новому році?

— Звичайно, щастя і процвітання. Треба пережити важкий період. Але ви самі обрали нелегкий шлях, тому й долати його легше.

— Дякую за бесіду.

Інтерв'ю провів
Олексій ЄВСКОВ.

Угоди

РЕАЛЬНОСТІ ВИМАГАЄ КАРБОВАНЦЯ

Двосторонні економічні угоди про єдину грошову систему і грошово-кредитні відносини, на основі яких здійснюватимуться взаєморозрахунки між підприємствами Росії та Грузії, підписані в Москві.

Доступно також домовленості про продовження роботи над торговельно-економічним договором, на основі якого можна було б вирішити питання торговельного режиму й митні проблеми.

Через кілька днів у Москву вирушить експертна делегація для визначення митної техніко-кредитної та безпеки грошової готівки. Окремо йтиметься про 15 мільярдів карбованців покриття заборгованості в зарплатній платі населенню та про майже 40 мільярдів карбованців кредиту за перший квартал 1993 року.

Водночас міністр економіки Грузії Міхалі Джигура, що

приймає участь у переговорах, не відмовляється від введення власної грошової одиниці, однак, насамперед, цього ще не існує. Він також додає, що республіка залишатиметься в рубльовій зоні доти, доки міка Грузії не складе виробляти конкурентоспроможну продукцію. Однак Міністерство економіки і фінансів республіки веде роботу з введення, у разі необхідності, національної валюти, що і називатиметься «ларі».

Томас ЛОМСАДЗЕ

Тбілісі.

З «гарячих» точок

ЗБИРАЮТЬСЯ ЧОРНІ ХМАРИ

Уже більше як рік Греція намагається одна проблема як завадити визнанню колишньої югославської республіки — Македонії. Розв'язання цієї проблеми стало національною справою чи не всіх жителів Греції та грецької діаспори в Сполучених Штатах, Канаді, Австралії. Як відомо, греми завжди, що поняття «Македонія» історично належить тільки їм.

За словами Прем'єр-міністра Нікола Міцотакіса, «ситуація в регіоні погіршується, і над Балканами збираються чорні хмари». На його думку, якщо політичний режим не очікувати «критичного напруження у відносинах між країнами Балкан», деякі спостерігачі стверджують, що Греція вже розпочала зосереджувати свої війська на кордоні з Македонією.

Спартан ТОЛОКА.

Фотофакт

Посилено патрулювання

сомаїської столиці Могадішо військовими миротворцями ООН. Це зроблено у відповідь на погрози М. Джана — лідера молодіжного крила збройного угруповання генерала М. Айдіда. «Замість надання гуманітарної допомоги війська США окупували Сомалі і роззброюють тільки прихильників наших формувань», — заявив М. Джана в інтерв'ю італійському телебаченню. — Ми цього не стерпімо і вже готовімо військову операцію».

Уже відомі наслідки таких воєнних висловлювань: на початку тижня загинув пер-

ший морський піхотинець. Це сталося після того, як невідомі бойовики відкрили вогонь по групі американських сол-

дат, які патрулювали район неподалік від столичного аеропорту.

Фото Рейтер.

Відгомін події

ВОНИ НЕ ДУЖЕ ВІРЯТЬ В СНД

Зустріч глав держав і урядів Середньої Азії та Казахстану відбулася минулого тижня в Ташкенті. З ініціативного проведення такого зібрання виступив Іслам Карімов.

І це не випадково. Президент Узбекистану — один із найзавзятіших противників воскресіння СРСР. А такі спроби, як відомо, посилюються. Невпевне тому, виступаючи на прийомі, влаштованому для дипломатів напередодні нового року, І. Карімов твердо заявив: «Немає вороття до минулого». Він також нехвалюючи відгукнувся про міжпарламентську асамблею в Санкт-Петербурзі і сказав, що «Узбекистан в ній участі не бере і не збирається брати».

Зустріч глав держав Центральної Азії, як президенті самі її назвали, відбулася за зачиненими дверима. І почалася вона саме з обговорення нового геополітичного терміну. Тривалий час у лексиконі політичних лідерів Середньої Азії та Казахстану в ходу був інший термін — «Туркестан», що лякало представників перського мовного Таджикистану. Звідси і така делікатна назва — «союз держав Центральної

Азії». Вона підійшла і Казахстанові, котрий, як відомо, завжди розглядався окремо від Середньої Азії.

Чи стане нове утворення справді союзом, чи ця зустріч була свого роду генеральною репетицією? З часом ми дізнаємося відповідь на це запитання. Але, судячи з висловлювань, ясного у жодного з лідерів п'яти держав нема твердого впевненості у перспективності СНД. Недарма Назарбаєв зазначив, що прийнято близько 200 рішень. А скільки з них виконано?

Питання, котрі порушують лідери центральноазіатських держав у Мінську, вже відомі. Вони хочуть, щоб рубль став наднаціональною валютою, щоб була створена нова банківська система, яка б не залежала від самої тільки Росії, щоб не виникла нова конфедерація, що, по суті, було б поверненням колишнього Союзу під іншою, скажемо так, усміхненою маскою.

Нині можна лише висловлювати припущення, як діятимуть глави держав Центральної Азії в разі провалу СНД. Ясно одне: вони хотіли б створити свій регіональний ринок, єдину валюту, єдині митні правила, узгоджені ціни під час реалізації сировини та продукції. Президенти заявили, що паралельно з ними в Ташкенті проводили консультації експертні групи. Вони впевнені, що їхні країни, володіючи величезними природними й людськими (55 мільйонів чоловік) ресурсами, зможуть вижити навіть у дуже важких умовах. На їх думку, труднощі будуть, є суперечки, але вони здолані.

Отже, на горизонті з'являється тінь нової геополітичної єдності — союз держав Центральної Азії. Чи зможе він «матеріалізуватися», скажемо поки що важко. Діждемося мінської зустрічі — а там до зборів в Ашгабаті рукою подати.

Зульфія РАСУЛІ.

Ташкент.

Експрес-інформація

ВІСТІ З НЬЮ-ЙОРКА

13 січня в Постпредстві України при ООН підписано спільне Комюніке про встановлення дипломатичних відносин між Україною і Республікою Албанією.

Албанія стала 108 країною, що встановила дипломатичні відносини з нашою державою.

У Нью-Йорку офіційно розпочало свою діяльність Генеральне консульство України. Його очолив В. Крижанівський, який до цього працював заступником Постійного представника України при ООН. Це вже друга наша консульська установа в США.

З ІРАКОМ РОЗМОВЛЯЮТЬ СІЛОМ

Повітряне, атакою союзників проти Іраку закінчилися кількістні невеликі протистояння обох сторін. Американські бомбардувальники з авіаносця «Кітті-Хок» під прикриттям французьких та англійських винищувачів, завдали бомбового удару по радарних та зенітно-ракетних установах Іраку.

Західні експерти вважають, що атака серйозне попередження Саддаму Хусейну, оскільки цього разу союзники, очевидно, концентруватимуть свої удари по військових об'єктах Іраку.

ПОВЕРТАЮТЬСЯ НА БАТЬКІВЩИНУ

Близько 50 біженців щодня повертаються з Афганістану до Таджикистану. Як повідомляють командування групою прикордонних військ РФ у Таджикистані, сотні жителів, особливо з південних регіонів республіки, були насильно переміщені бойовиками за кордон.

ХОНЕКЕР ЗАЛИШАЄ ФРН

Запальний зліт варті екс-лідер колишньої НДР Е. Хонекер відбув до своєї сім'ї в ЧФН. Упродовж усього маршруту до Латинської Америки його, на всяк випадок, супроводжували співробітники служби безпеки ФРН.

ХІМІЧНА ЗБРОЯ ПІДЛЯГАТИМЕ ЗНИЩЕННЮ

Конференція ООН, на якій буде підписано договір про заборону виробництва та використання хімічної зброї, розпочалася в Парижі. Близько ста держав світу мають підписати цей документ.

Виступаючи на відкритті конференції, генеральний секретар ООН Б. Галлі охарактеризував її як рішучий крок вперед в історії роззброєння.

Згідно проекту документа, Росія і США повинні повністю знищити свої запаси хімічної зброї.

НАРОД І АРМІЯ... ЄДИНІ!

Твердження деяких грузинських парламентаріїв щодо можливого військового перевороту в республіці було спростовано Міністром оборони Грузії Т. Кетговани. Він зокрема сказав, що подібні політичні розповсюдження ті, хто прагне злізнути з парламенту і збройні сили.

НАЙКРАЩИЙ ПАРТНЕР — ВАЛЮТНИЙ

Росія збільшила експорт нафти на світовий ринок. Цього, найімовірніше, досягнуто за рахунок скорочення поставок країнам СНД, а не завдяки нарощуванню видобутку. Хоча російські офіційні особи поспівають зростання експорту цінної енергетичної сировини новими правилами, західні аналітики, які спеціалізуються на нафтових ринках, вважають, що фірмам, які розпочинають твердою валютою, віддається перевага перед покупцями з колишнього Радянського Союзу.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

АТОМНІ ПРЕЛЮДИ

Упало вже чимало зав'язь таємничості, які щільно оповиті донедавна підприємства військового комплексу. Та зараз ви, мабуть, вперше дізнаєтеся про унікальний завод, що багаторіч не згадувався і наче не існував. «Ми й на святкові демонстрації не ходили», кажуть його робітники. Згодом такі напевно будуть, що засвідчує: це не звичайний і радий, нічим не примітний «заводчик».

А насправді? Спочатку, як відомо, американці скинули атомну бомбу на Хіросіму, півміль на Натаскаві. В проміжку між цими двома жахливими подіями, 8 серпня, було підписано рішення про будівництво у Дніпропетровську хімічного заводу. Хоча це дата лише задокументованого рішення. А усе, кажуть, прийняли раніше — ще по дорозі з Потсдаму, де Сталін з лютим Президентом США Гаррі Трумєном дізнався про владний виробничий вибух атомної бомби в пустелі Алламогордо.

Коротше, і перша радянська атомна бомба Ігоря Курчатова, і створена ними же перша в нас Обінська атомна електростанція були начинені ураном, видобутим у Жовтих Водах, а збагаченим у Дніпропетровську на Придніпровському хімізаводі. І хоча в архіві, якщо вони збереглися, ніхто досі не зазірав і всіх подробиць достеменно ніхто й не знає, проте лише відомо одне слово — «ніби», стверджують, приміром, що уранова руда була дійсно жовтою, а не сірою, але за репарациями привезена з переможею Німеччини. Не ми, мовляв, а гітлерівці першими відкрили поклади цієї руди на Жовтих річці, де в 1648 році Богдан Хмельницький зловив значущу перемогу у визвольній війні українського народу. І виявили її, скільки встигли...

Втім, зараз про інше. Чому вибір випав на Дніпропетровськ? Відповідь наче лежить на поверхні: до Жовтих Вод відділяло менше ніж сотня кілометрів і ними вже давно пролягала залізниця, а зовсім близько, через «вулицю», діяв уже на той час потужний азотно-туковий комбінат і міг виставляти поставки різних хімічних реагентів, яких треба було дуже багато для нового секретного заводу.

Це правда, але ще не вся. Є й страшніша. На перших порах застосування урану технологія збагачення урану не була примітною, а по суті, злочинна. Хоч за неї автори отримали Сталінську премію. Знадобилися також і близькість Дніпропетровського металургійного заводу. Його шоста домнина під кілків років поспіль устоювала вивантажувати «спеціалісти»: плавилі тільки «вдирну» залізну руду. Шпак же потім відвозили не в відвали, а на сусідній... хімізавод, який у місті спершу й називали шлаковим. Насправді металургів плавилі не зовсім щоб залізну руду, а шпак був перенасичений ураном, який далі відлучали і збагачували. «Пень» шостої домнини згодом утопили в озері (і кінці у воду?), а відпрацюванням шлаком встигли засипати глибочезну балку, котра нині опинилася в межах міста...

Не терпіться вигукнути: аж не віриться, що так було, бо сьогодні Придніпровський хімізавод — взірць екологічної чистоти.

ПІСЛЯ БОМБИ —
ЛІКАРСЬКІ
ПРЕПАРАТИ

Тож кажуть: не було б щастя, та пенсатка попомогло. У даному випадку приказка, може, й не зовсім доречна, та навіч одне: успішна спроба уникнути «безбожної» технології, винесена свого часу колективом заводу, послужила тим чабам, з якого підприємство й почало своє сходження до конверсії.

Дніпропетровський, власне, скористався на той час не ризиком, а навуці передбаченням і створили виробничі, що так званим іонобіологічним смол. Навіщо? А вони спроможні «спокійно» відбирати, відлучати з руди уран — по-вільно і без будь-яких шкідливих наслідків. Іншими сло-

до речі, вони можуть частково очищати й від радіоактивного бруду. А небавом, може, й повністю, бо хімізавод приступив до виробництва нового покоління вигущених сорбентів, тих, що відбиратимуть не потрібне в організму живого тіла, а і з його клітин.

Одне кепсько: обсяги випуску сорбентів обмежені. Уже кілька років будуться нові потужності, та на жаль, повільно. Тим часом Україна має всі підстави бути найбільшим у Європі виробником унікальних медичних препаратів: досить лише фінансового сприяння Придніпровському хімізаводу, конверсія для якого обернеться народженням у новій якості.

Причому справа не тільки в сорбентах. Ось ще один момент на підтвердження

кий АЕС мали начебто вибрати його з сім'ї, однак цього не сталося. Інша річ, що пропонувані заводом нові горюхотопні матеріали підтримки і на рівні нашої держави, і на рівні численних її підприємств.

Судити самі. Тут готові, приміром, розгорнути випуск диоксиду цирконію — матеріалу, необхідного для виробництва майже фантастичної реконструкції кераміки. Навпевно, ви вже не раз читали прокози великих учених, що кераміка в майбутньому столітті неодмінно замінить сталь, що з кераміки будуватимуть мости чи робитимуть автомобілі. Україна, запевняє Юрій Коровін, якщо захоче, уже в нинішньому столітті одержить кераміку, прокатні валки, різальні інструменти, деталі «вразливих» машин з якої

До уваги уряду

КОНВЕРСІЯ: ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ САМОРОДОК

вами, виконувати функції сорбента. Відтак брудуна «фільтрувальна» технологія накула в Лету. Нова технологія з використанням іонобіологічних смол була настільки прогресивною і несподіваною, що в американців, коли вони дізналися про неї, вил задрожіли дух перехопило.

Ясно, що першу скрипку тут же грали науковці з Інституту в Москві і Харкові. Але на що пору з'явився на Придніпровському хімізаводі молодий спеціаліст Юрій Коровін, який згодом став у його історії другим і досі діючим директором. Наділений пошуковою пристрасністю та неабиякими здібностями експериментатора й дослідника, Юрій Федорович згуртував талановитих молодців, які в заводських умовах захопилися виробництвом досконалих і ефективніших іонобіологічних смол. Скінчилися це тим, що дніпропетровський першим у світі навчилися синтезувати смоли, що здатні відлучати з руд золото, срібло, а потім і вольфрам, молибден, ртуть та інші рідкісні елементи.

Як розповідає Юрій Коровін, переселювали одну мету — безвідходно переробку сировини, щоб марно не пропадало добро, а обернулося як руди на Мангитшаді (де й виростило казахське місто Шевченко), котра, крім урану, саме і містила чимало рідкоземельних елементів. І переробку доручили придніпровцям. Так хімізавод перетворився і на виробництво поставника благородних металів.

Паралельно ж продовжувалися спроби синтезувати нові іонобіологічні смоли, що також принесло дивовижні плоди. Хімізавод єдиний у вітчизняній практиці зміг одержати бездоганні гемосорбенти, а потім і ентеросорбенти. Що це таке? Гранули, котрі повністю очищують людську кров від шкідливих домішок та заражень. Уявляєте? Себто справжній лікарський препарат, спроможний творити чудеса. Ентеросорбенти — знову ж ті саміснікні синтезовані смоли, але здатні очищати уже людський організм від «збудування» — досить попити їх з кавою, чаєм чи молоком.

Надзвичайних можливостей підприємства. Свого часу, коли знадобилися спеціальні конструкційні метали для атомних реакторів, йому доручили відбирати з руди Вільногірського гірничо-збагачувального комбінату (а природа наче наперед усе знала, розташувала цей комбінат же ближче до Жовтих Вод) цирконій — дуже стійкий метал. Так-от, за переконанням заводчан, цирконій сьогодні повинен знати широке застосування на численних «цивільних» підприємствах, де технології передбачають агресивні процеси та реакції і швидко «з'їдають» традиційні обладнання. А це, знову-таки, і в медичних інтересах. Можете поспоститися, та на заводі цілком серйозно стверджують: цирконій посилює біологічний організм, сприяє оздоровленню організму. Досить виготовити з нього жіночі прикраси, щоб самопочуття наших матерів, дружин, сестер було завжди в нормі...

Та тут треба водночас говорити і про іншу заслугу заводу. Сповідуючись безвідходною технологією, він за власним бажанням разом з цирконієм навчився відлучати з вільногірської руди і гафній. Метал же стійкіший, у який геть не проникають нейтрони. Його застосуні і антикорозійні якості неможливо, Американці давно екранують металованим гафнієм свої підводні човни, і вони «живуть» у десятки разів довше, ніж звичайні. У колисьному ж Союзі РСР дніпропетровський, навіть залучаючи до саморемонтів футбольний клуб «Динамо», так і не зміг «пробити» промислові виробництва гафнію на довочисність покрити ним різноманітні машини та агрегати. То, може, Україна не відмовиться від багатообіцяючих перспектив?

ДАМАНТИ ДЛЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Відпрацювавши сорок п'ять з літніх років, хімізавод у Дніпропетровську справді немов виникає відрадою. Відмова від ядерної роботи та катастрофа на Чорнобильсь-

служуватимуть в чотири-п'ять разів довше, ніж залізниці. Колишні потужності по збагаченню уранової руди за лічені тижні можуть перейти на випуск диоксиду цирконію. А водночас і на випуск диоксиду марганцю, застосування якого в радіоелектроніці — це новий злет. Знову доводиться дивуватися природі, діючи вона припала поря.

Чи ось таке: тільки Японія щорічно виробляє понад тисячу тонн надійного сплаву заліза й бору, щоб одержувати новітні магніти для радіоелектроніки і побутової техніки. У колишньому Союзі Придніпровський хімізавод самотужки опанував технологію виробництва надійних сплавів, однак несправнимно зацікавити ним промисловців так і не зміг. Чи не час нам скористатися шансом, щоб не поступатися японцям?

Хімізавод у Дніпропетровську, зрештою, воістину нагадує самородок, що гарантує немало дорогоцінної продукції. Скажімо, люмінофор — матеріал, який містять кінескопи ваших кольорових телевізорів і який поки що ми купуємо за рубежом. Хоч дніпропетровський «рідкоземельний» спроможний відлучати геть усі елементи, серед них і Європі, і літій, щоб випустити власний і не гірший від зарубіжного люмінофор.

Та якщо ви сьогодні вранці замовите нам навіть фаніт — штучний мінерал, який нізащо не відірвисті від коштовних діамантів, — то ввечері одержите, — поспішається Юрій Коровін, і додає: — Хоч стосовно добова до сталі, то я б віддав перевагу знахідкам «рідкоземельних»: тоді вона слугуватиме в кілька разів довше.

Отакі завод є в нашій Україні. Заводом узявмо кодо спеціалістів, котрі давно його знали, каже, що це завод наступного століття. Але для цього його треба не втрачати в нинішньому.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Дніпропетровський.

Досвід

ТЮТЮН — В ДІЛО

Прилавки магазинів у глибинних районах Херсонщини заповнені продовольчими товарами. Тут є різні види ковбас, м'ясо, сало, молоко, сметана, майонез... І ціни нижчі, ніж у Херсоні. Працівники споживчої кооперації наче й не торкнулися ніяких кризових часів. На чому ж вони виживають?

Перший «коник» — посилена будівництво. Нещодавно введені в дію потужні ковальські цехи в Чорнобильці та Великій Олександрівці, консервний завод у Новолеківці, хлібопекарня в Чаплинці, відкрилися нові магазини в Новороздольці. У глибинці з'являється це 3 хлібопекарня, у Новій Каховці — велика торговельна база, у Херсоні — сучасний торговельний центр з комплексом послуг. Всього тут будують 76 об'єктів. Значна частина новобудов зведена власними силами.

Другий і головний — збільшення обсягу товарообороти, розширення асортименту продукції. У ковальських цехах додатково встановили електрокотли та прес-форми — і з'явилася у продажу пресоване м'ясо. Змонтували в цехах електропечі — магазини поповнили смаженими м'ясними виробами. Хлібопекарні випікають і дрібноштучні булочки. Безалкогольні напої представлені новими видами «Садер» і «Безалкогольні», що їх випускають з болгарськими сировиною. Кооператори області переробляють м'ясо і рибу, вирощують норок, випускають різні крупи тощо. Однак поки що це лише пом'якшує невдоволення покупців. Адже цигарок, скажімо, не вистачає!

— Гадали ми по них до Болгарії, каже Василь Хом'як, голова правління споживкооперки. — Але бачимо — це не вихід. Цигаркову проблему можна розв'язати однако. Якщо нам виділять сотню гектарів землі, ми будемо вирощувати свій тютюн. Наші діди вміли це досить добре робити.

— А про нестачу цукру що скажете?

— Цукровий бунт нам не загрожуватиме. Становище виправилось. Взагалі ж новонаведені комерсанти, яких рекомендували торговельникам області впливові люди, не виврадали надій. Виділені їм значні кошти на цукор невідомо в яких банках гуляють. На виробництво цукру треба дивитися ширше. Я згоден з першим віцепрем'єром Юхновським, що час змінити структуру виробництва на території України. Херсонщина в змозі й сама виробляти цукор, без його завезення з інших місць. Маємо пропозиції щодо цього.

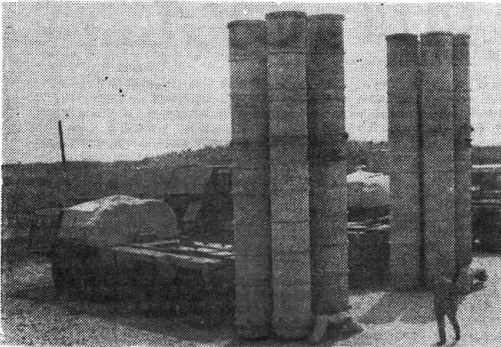
— Чи не прожекети все це?

— Колись і про нашу нинішню промислову галузь як про утопію. А тепер власна ПМК споруджує виробничі, житлові об'єкти з власних матеріалів. Все в наших руках, треба діяти, а не чекати, що хтось це зробить за нас.

Іван КАЛІНИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Херсонська область.

Точка зору
спеціаліста

Генерал-лейтенант Павло Мельников протягом трьох років був військовим радником у Сирії. Робота в цій країні дала змогу детально проаналізувати уроки збройних конфліктів на Близькому Сході в 1956-му, 1967-му, 1973-му, 1982 роках і зробити висновок, що, будучи збройні сили держави, яка має оборонну доктрину, пріоритет треба віддавати розвитку військ протиповітряної оборони.

ПЕРЕМОГА ЗАВОЙОВУЄТЬСЯ В ПОВІТРІ

Воєнну доктрину, розроблену Центром стратегічних досліджень Міністерства оборони України, Верховна Рада України не прийняла і відправила на доробку. І цього слід було чекати. Якщо політична частина доктрини відповідала духу часу, то військово-технічна, написана мовби вчора. У ній нема нічого бачення характеру сучасної війни, що в кінцевому підсумку визначає мету і завдання, які повинні бути поставлені перед збройними силами. А значить, і яку армію нам треба мати, розвиток якої якого виду збройних сил віддати перевагу з урахуванням геополітичного становища, людських та економічних ресурсів України. Переконання, що на сучасному етапі будівництва збройних сил перш за все треба розвивати оборонні сили, для боротьби із засобами повітряно-космічного нападу — війська протиповітряної оборони, які мають у своєму складі частини розвідки й попередження, зенітно-ракетні частини, винищувальну авіацію й частини радіоелектронної боротьби. Нарушення чисельності таких оборонних сил до речі, що забезпечує надійний захист території України від ударів з повітря та з космосу, цілком правомірне і повністю узгоджується з оборонним характером нашої воєнної доктрини. У разі війни саме війська ППО покличуть прийняти на себе і відбити перший удар з повітря. Ніхто інший вид сил і засобів збройної боротьби цього завдання розв'язати не можуть.

Райське територія України розглядалася як один з найважливіших напрямів на театрі воєнних дій у системі ППО колишнього Союзу. Тому саме тут було створено найпотужніші угруповання об'єктів ППО, ППО сухопутних військ, ВПС. Чи по господарському буде втрачати унікальну можливість зберегти і зміцнити потужну мобільну протиповітряну оборону нашої держави?

Сьогодні, перш ніж прийняти серйозне політичне рішення про пріоритети в будівництві збройних сил, необхідно зробити економічні обґрунтування, розрахунки, знайти можливість держа-

ви. Саме тому важливе значення для України має та обставина, що оборонне озброєння набагато дешевше від наступального. Останні модифікації зенітно-ракетних комплексів однією-двома ракетами можуть знищити будь-які сучасні літаки та безпілотні засоби, вартість яких становить сотні мільйонів доларів.

Аналізуючи війни на Близькому Сході, я зробив висновок, що в локальних воєнних конфліктах удари угруповання ВПС держав, які захищалися, не проявили себе. Наприклад, в арабсько-ізраїльській війні 1967 року ВПС Єгипту, переважаючи кількісно ВПС Ізраїлю, не змогли протистояти останнім, а ті розгромили авіацію Єгипту ще на аеродромах, бо вони не мали надійної протиповітряної оборони. Ще один приклад. У нічному нальоті на Ліван в 1986 році при завданні ударів літаками США жоден літак ВПС Лівану не піднявся в повітря. Подібна ситуація склалася і в ході останньої війни в Іраку. Його ВПС мали близько 500 літаків (у тому числі сучасні МіГ-29, Ту-22 «Бекфайр»). Вони теж не змогли виконати свого бойового завдання. Таким чином, можна зробити висновок, що всі основні удари якості ВПС при оборонній доктрині і за відсутності можливості завдати попереджувальні удари втрачають свої переваги. Тим більше коли на території держав нема надійної системи протиповітряної оборони. Сьогодні можна з упевненістю казати, що будь-яка війна починається з попереджувального електронно-вогневого вторгнення засобів повітряного нападу на всю територію держави, яку піддають нападів. Так було і в В'єтнамі, і в Сирії, і в Єгипті, і в Іраку. Більш того, вся військова наука і практика доводять, що не досить готуватися до відбиття однієї повітряної атаки агресора. Система надійної протиповітряної оборони повинна не тільки відбити повітряно-космічний напад противника, а й змусити відмовитися від воєнних дій його сухопутних військ.

Діалектика військової справи така, що з появою нових засобів нападу невідносно ви-

никають адекватні системи протидії їм. Так, у свій час танки витіснили кінноту (остаточну асистію у цьому процесі внесла друга світова війна, коли ціною великої крові було осоромлено відкинувши тактику Будьонного). Сьогодні авіація й космос перемагають «орону». Тому нам, прийнявши оборонну доктрину, слід віддавати державний пріоритет розвитку повітряно-космічної оборони. З цього ми й повинні виходити, будучи свої збройні сили.

Сьогодні висока готовність військ ППО забезпечується завчасним розгортанням на місцевості в основному стаціонарної системи ППО. Однак це суперечить вимогам оперативного маскування. Стаціонарність побудови системи ППО і постійне її функціонування дають змогу противнику, що має розвинутий розвідувальний апарат, визначити з високою готністю типи озброєння та стан їх готовності. Нове покоління розвідувальних апаратів, як оптичний, так і електронний, встановлений на космічних, повітряних, морських носіях, а також стаціонарно розгорнутий поблизу кордонів України, має високу вирішувальну спроможність і можливість передавати інформацію, близьку до реальної. Аналіз показує, що розвідка противника практично протягом доби або навіть годин може виявити всі зміни в угрупованні військ ППО, що робить уразливою всю систему. Тому в основу нової концепції доцільно покласти принципи побудови мобільної системи ППО, бо очевидно, що в мирний час нема потреби обладувати позиції зенітно-ракетних та радіотехнічних військ, а також несправних позицій — їх легко виявляє розвідка ворога.

Війська ППО на будь-якому етапі їх розвитку і вдосконалення повинні вміти вирішувати оперативно-стратегічні завдання, співмірні з наступальними, які ставить перед собою повітряний противник. Якщо протиповітряна оборона буде маневреною, не прив'язаною до конкретних об'єктів, вона зможе вести протиповітряні операції за класичними правилами загальновоєнної бою — тоб-

то зосереджувати основні зусилля на напрямках головних ударів повітряного ворога.

Чи має Україна сьогодні можливості для створення високомобільної протиповітряної оборони? Свідчать за повною відповідальністю: має. Це може бути досягнуто за рахунок включення до складу військ ППО частин протиповітряної оборони сухопутних військ, якомога швидкої заміни застарілих стаціонарних зенітно-ракетних, радіотехнічних комплексів рухомими, які в нас є.

Особливо слід відзначити значущість радіоелектронної боротьби (РЕБ), оскільки останні війни дедалі більше доводять правомірність її виділення у самостійний вид бойових дій який значною мірою визначає хід результатів кампанії. Створивши такий потужний мобільний повітряно-космічний щит України, що включав також винищувальну авіацію, необхідно об'єднати всі сили й засоби ППО під єдиним командуванням на базі створеного єдиного радіолокаційного поля і єдиної системи розвідки, оповіщення й управління. Тим більше що для цього в Україні вже є досвідно-конструкторські нароби, які пройшли стадії узгодження і готові до виробництва.

Критерієм доцільності перемін тут може бути тільки одне: відповідність нашої ППО рівневі розвитку, ступеню готовності й масштабів завдань засобів повітряного нападу будь-якого ворога. Докорінний перегляд поглядів на характер збройної боротьби в сучасних умовах вимагає вироблення воєнної доктрини, яка орієнтована б державу на війну майбутню, а не минулу. Створення мобільної ППО вимагатиме зміни мислення командирів і організації їх підготовки. Стуність зміни можна сформулювати так: учить вести протиповітряний бій, а не відбивати напади ворога. Підготовку високопрофесійних командирів до досконало володіти оперативним мисленням і управлінням військами, треба вести у спеціалізованому навчальному закладі. Де ж ми готуватимемо такого командира? В сучасній структурі військової освіти є два військової інституту сил наземної оборони, два інституту ВПС, військово-морський інститут, військовий інститут управління та зв'язку, військово-гуманітарний інститут. Але нема військового інституту військ протиповітряної оборони України. Це тим більш незрозуміло, що база для цього є. Я маю на увазі академію ППО сухопутних військ. Київське військо зенітно-ракетне інженерне училище, навчальні центри зенітно-ракетних військ, а також бази ліквідованих ще п'яти військово-навчальних закладів протиповітряної оборони. Питання про створення військового інституту військ ППО треба вирішувати невідкладно, доки ми остаточно не зруйнували навчальну базу.

Сьогодні більшість професіоналів приходить до висновку, що перемога на землі завойовується в повітрі. Тому пріоритетний розвиток у процесі будівництва збройних сил України мають отримати війська протиповітряної оборони, які б відповідали найсучаснішим вимогам, орієнтованим на перспективу. Тільки в такому разі можна вести серйозну розмову про реальну безпеку України.

Павло МЕЛЬНИКОВ,
генерал-лейтенант,
заступник командуючого військами протиповітряної оборони України.

Військова реформа

КАДРИ ЗНОВУ ВИРІШУВАТИМУТЬ УСЕ

Розбудова Збройних Сил України на засадах реформування війська колишнього СРСР буде успішною лише за умови динамічного проведення реформи військової освіти. Ця реформа, забезпечуючи реалізацію державної політики в галузі освіти і науки, дасть можливість ліквідувати значне відставання від світового рівня та готувати функціонально грамотних військових спеціалістів.

Концепція реформи системи військової освіти, розроблена спеціальною комісією при Міністерстві оборони України, максимально інтегрована з загальною державною системою освіти. 4 червня 1992 року її розглянули і схвалила Рада оборони України.

Нині дозвуську й допризовну підготовку молоді здійснюють одне Суворовське училище і дві спеціальні школи-інтернати з посиленою військово-фізкультурною підготовкою. Крім того, призовну підготовку спеціалістів для служби в Збройних Силах ведуть 24 навчальні організації Товариства «сприяння обороні України» (ТСОУ).

Фундаментальну ж підготовку офіцерських кадрів здійснюють 2 академії, 30 вишів і 2 середніх спеціальних училища, а також 73 військові навчальні заклади, вищих навчальних закладів. Підготовка в них ведеться з усіх основних військово-облікових спеціальностей, за винятком вертолітників, спеціалістів тилу, медиків і хіміків.

Разом з тим усі ці військові училища й академії значно перевищують потреби Збройних Сил України у військових спеціалістах, потребують значних фінансових витрат для свого утримання. Така їх кількість нині призводить до розпорощення фінансів, в результаті чого кожний вищий військово-навчальний заклад (ВВНЗ) має недостатнє матеріально-технічне і тилове забезпечення. Тим часом є всі можливості вивести військову освіту на рівень сучасних вимог, ефективно готувати спеціалістів для Збройних Сил України. Для цього підготовку військових спеціалістів треба перевести на багаторівневу, поетапну основу.

Теперішні ВВНЗ і навчальні центри уже трансформуються у всім військовим вузів. Частину матеріальної бази, що залишається, передбачається використати для розгортання військових ліцеїв і відділень військової підготовки в системі Міністерства освіти України.

Підготовку кадрових офіцерів з деяких спеціальностей та офіцерів запасу передбачається здійснювати на військових відділеннях («кафедрах») при цивільних вузах. Підготовку молодших військових спеціалістів і завершення спеціалізації випускників ВВНЗ і військових відділень («кафедр») цивільних вузів здійснюватимуть навчальні центри.

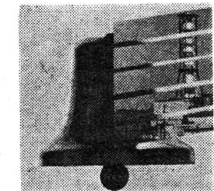
Більшу частину наукових досліджень (до 80 відсотків) виконують нині вчені ВВНЗ, де зосереджені основні науковий потенціал. У зв'язку з цим у ВВНЗ створюються наукові центри, що дасть можливість оптимізувати систему військової освіти і забезпечити ротацию наукових кадрів між кафедрами і науковими структурами.

У результаті реформи військової освіти кількість особового складу в цій системі зменшиться приблизно вдвічі. Це забезпечить якісну підготовку військових спеціалістів для Збройних Сил України, цивільної оборони, служби безпеки й для інших міністерств та відомств України. Не забуваймо — сьогодні кадри знову вирішують усе.

Юрій ПРОКОФ'ЄВ,
генерал-майор, начальник управління військової освіти Міністерства оборони України.

ТА Є І ВИЩИЙ СУД...

Чорнобиль

У 1986 році видатний російський хірург С. П. Коломнін (в 1872—76 роках працював у Київському університеті), втрапивши хвору, яка отруїлася кокаїном при місцевій анестезії, покінчив життя самогубством, вважаючи що смерть результатом своєї помилки. Великий гуманіст завжди з високою вимогливістю ставився до своїх обов'язків — і йому зовсім незвично було жити в мирному житті, а й під час російсько-турецької війни, очолюючи хірургічну допомогу в похідних лазаретах. І його суд над самим собою став вищим судом...

Радянська держава підміняла поняття «здоров'я» ок-

ремої людини» поняттям «здоров'я населення», що знеособило предмет турботи. Знеособлене, його стало легше поставити на службу ідеології. І як тільки це сталося, правда про стан здоров'я громадян виявилася замкненою грифом «для службового користування». Елементарна статистика захворюваності та смертності тривали роки була під забороною.

На той час, коли вдарила Чорнобильська катастрофа, брехня стала природним явищем у сфері охорони здоров'я. Це зробило наслідки аварії незворотними. Сказано на часно, правда могла б багато що відвернути, але... Саме лікарі ставили під сумнів шкідливий вплив радіації на здоров'я людей.

Впам'ятку ім'я Романенка, колишнього міністра охорони здоров'я України, а нині глави Українського наукового центру радіаційної медицини (УНЦРМ). Та в його тіні всі ці роки ковалася людина, за самої лише згадки про яку ліквідація починає тіпати. Це директор Інституту клінічної радіології УНЦРМ Володимир Бебешко, який стверджував: «Як і в будь-якій іншій науці, в медицині (в тому числі радіаційній) є своя ідеологія й методологія, котрі ґрунтуються на доведених істинях й усталених уявленнях. Тому нема нічо-

го нелогічного в тому, що сьогоднішня практика обстеження осіб, котрі зазнали в різні строки після перебування в зоні Чорнобильської атомної електростанції, основана на уявленнях про вплив іонізуючого випромінювання на організм людини, які склалися на сьогодні. Вони постулюють, наприклад, наявність прямої залежності між дозою опромінення та наявними біологічними ефектами.

В людини достатньо виразні біологічні ефекти починають проявлятися з дози, яка приблизно дорівнює 1 грею...» (Довідка: 1 гр=100 рад). В той же час з візитах про наукові дослідження він писав: «Нині дослідження ендокринних та імунних процесів в організмі осіб, що зазнали впливу радіоізотопів йоду, створює сприятливі умови для розвитку аутоімунних процесів у щитовидній залозі...»

Є підстави вважати зростання раку щитовидної залози в дітей до радіаційних ефектів Чорнобиля; «...Виявлено високу поширеність захворювань системи кровообігу... Не можна, звичайно, не розглядати роль класичних факторів ризику: куріння, гіперхолестеринемії та інших. В той же час в умовах своєрідної ситуації, яка склалася після аварії, невідомого значення набувають несприятливі фактори аварії нерадіаційного генезу»;

«Вивчення психологічних та психосоматичних зрушень дає можливість встановити універсальну реакцію у вигляді тривожності як стійкої особистісної характеристики, високий рівень емоційної нестійкості, підвищення виснаженості нервових процесів; «Найчастіше і найвищіше інвалідизацію становлять хворі на ГПХ: від 18% з гострою променевою хворобою І ступеня до 85% з ГПХ ІІІ ступеня».

Звіти складалися для службового користування. А народові казали: «Всі хвороби — від нерва, а нерви розхитуються від дистресу та радіофобії. Прямого зв'язку з Чорнобилем нема ні в кого, крім хворих на ГПХ». І хворим людям відмовляли у встановленні зв'язку захворювань з аварією, з іонізуючим випромінюванням! А от самому Володимирові Бебешку не відмовляли. Він просто по-взаєм свої хвороби з аварією на ЧАЕС, ставши в одну шеренгу зі справжніми ліквідаторами, не де-небудь, не коли-небудь, а на найпершому засіданні республіканської експертної ради Міністерства внутрішніх справ України від 3 січня 1992 року (експертний висновок № 991). Основний діагноз: хронічний обструктивний бронхіт, з частими загостреннями, лейкопенія та веге-

тосудинна дистонія за змішаним типом, кризовий перебіг. Насмілюся стверджувати, що хронічний бронхіт був у лікаря й до аварії — допомогла краща виявленість, лейкопенія — від пресоборів, а дистонія — од віку... На якій же підставі виходить «ліквідаторство»? Мабути, на тім, що Бебешко дівч. був у зоні. Перший раз — з 24 до 25 листопада 1986 року (наказ № 7 від 24 листопада) в Чорнобиль І Зеленому Мисі.

Але останній вважався місцем відпочинку ліквідаторів! Їхнім курортотом, котрий у зону не входив і тому не може вважатися як місце з підвищеним радіаційним фоном. А Чорнобиль... Якщо з відрахуванням витрачених час перебування в Зеленому Мисі, час їзди туди й назад, обіді, розмови, то легко визначити, скільки приблизно годин міг перебувати вдалий Володимир у Чорнобилі... Вдруге він вирушив у відрахування в 1987 році від Міністерства охорони здоров'я України (посвідчення підписане міністром Ю. Спіженком) на один день — 3 березня. Щоправда, цього разу не тільки в Чорнобилі, а й на АЕС (!). Однак зробить ті ж самі розрахунки... І ви зрозумієте, яка людина очолює сьогодні Інститут клінічної радіології! Кому власна совість — не суддя, тому хай буде вищим судом думка співграждан...

Любов КОВАЛЕВСЬКА, журналіст.

«Citot»

ВЖЕ як важко народжується дитина, а наш пологовий будинок — це важке.

Йому не пощастило з самого початку. Столічні архітектори, керуючись принципом «на тобі, Боже, що мені не гоже», підпустили жіноцям проектно-кошторисну документацію, затверджену до виробництва 28 листопада 1974 року, а прийняту 27 травня 1987 року. До виробництва — гучно сказано. У замовника на рахунок й ламаної копії немає, зате аж 100 мільйонів карбованців боргу. А це означає, що нагромаджуються недовиконані роботи, працівники не в повному обсязі отримують зарплату. Та й небагато їх на майданчику — на пальцях можна полічити.

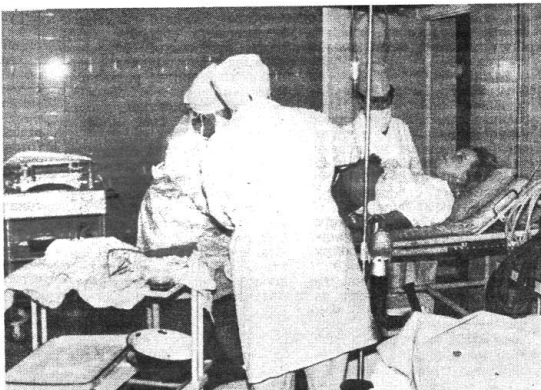
Та й у тієї жменки робітників бажання працювати немає. Будівельники висувають поважну, як на їх погляд, причину: мало платять, премії занижені, ні «чорнобильських», ні допомоги на дітей. Та й умови праці — нікудишні. Інструменти не вистачає, доводиться самим ідеї купувати. Спендіють, особливо рукавички, не доприсущ. З матеріалами перебіг. У керівництва свої виправдання: нікого працювати не примусиш, бо люди неправильно розуміють демократію. Замість того, щоб стати до роботи о 8-й, з годиною лясати. Обидно перевертати розгляють на півторі-два години. А о 16-й на будівельничку вже нічого не застанеш. До того ж кожен намагається до магазину збігати (зрозуміло, їсти всі хочеться, а після 17-ї, як правило, в крамниці або нічого немає, або й сама вона на замку).

Час від часу навідуються на об'єкт заступник голови обласної держадміністрації з будівництва Рибальченко та керуючий об'єднанням «Чернігібуд» Красний, але

вони погоди не роблять. Не знаючи справжнього стану справ, у всьому покладаються на начальника БМУ-3 Колязіна, який вміє «запудрити мізки».

Сте справ на будівництві не раз висвітлювала міська районна газета, у кожному матеріалі наголошували: пологовий будинок — головний пусковий об'єкт Ніжиня. Але строки його введення в дію переносяться й переносяться... Звичайно, легше змінити терміни, ніж постаратися влаштувати в визначені раніше.

Ось тільки пологи неможливо перенести. І мучаться жінки, і мучаться діти. В самому райцентрі жінок 35 тисяч. А всього по району — за 60 тисяч. Важко повірити, але пологових місць для

ЧИ БУДУТЬ ПОЛОГИ, А МУКИ ТЕРПИМО

них аж 25. Щоправда, на порушення санітарно-гігієнічних норм їх довели до '60. Але коли на рік у середньому припадає 1500—1800 пологів — це крапля в морі.

Ось витяг з довідки про стан лікувально-профілактичної допомоги в Ніжині, складеної в 1983 році доктором медичних наук, професором Закарєвським та головним акушером Чернігівського відділу охорони здоров'я Могильчак. «Пологове відділення розташоване у несприятливому приміщенні... Тут немає обсерваційного відділення, палати новонароджених сполучаються з післяпологовими, що неприпустимо. Не віділено в окремий блок пологовий зал, нередологову і післяпологову палати... Немає окремої кімнати для харчування новона-

роджених... Пологовий будинок постійно працює з переважаннями. Смертність малюків тут перевищує середньореспубліканський рівень».

Що до цього додати? Що в палатах, розрахованих на трьох-чотирьох, окулюють після перенесення пологових мук сім породіль? Що в дитячій палаті, щоб більше висвітлити новонароджених, використовують не ліжечка, а гамаки, в яких малюки бік до боку, а це теж суперечить санітарно-гігієнічним правилам? Що в кімнаті для випускування ледве випадає стіл, на якому сповівають дитину?

Не зайве сказати, що медтехніки в пологовому будинку недостатньо, й та, що є, здебільшого застаріла і часто виходить з ладу; бракує елементарних ліків; немає

многих засобів, навіть хлораміну. Не вистачає постільної й напільної білизни. Один приклад: замість 10 тисяч пелюшок — лише 3850...

Не краще становище і в гінекологічному відділенні. У 1976 році воно зайняло приміщення, в якому раніше був дитячий інтернат. За цей час лише в минулому році зробили капітальний ремонт, і той неясний.

А за жіночу консультацію і говорити нема чого. Вона займає лише четверту частину приміщення гінекологічного відділення. Їй пощастило менше — приміщення з 1976 року взагалі ремонту не знало. А позаяк останнього часу щодня було 100—120 відвідувачів, там дблукну було багато вистів. Двері до кабінетів ніяк було прочинити. Вентиляції немає, жарко,

жінки (в більшості вагітні) неприємні. Кабінетів не вистачає. Маніпуляційного кабінету взагалі немає. Кімната, в якій беруть з вени кров на аналізи, і яка має бути стерильною, як передопераційна, вимогам не відповідає. Во в ній ще й звязують вагітних, вимірюють їм тиск, окрем того, там ще й розкладають для співробітників Ендоскопічного кабінету немає. Апарат стоїть у кабінеті лікаря, і той змушений переривати прийом, щоб дати можливість обстежити пацієнта. Один кабінет обладнали в пристосованому приміщенні в іншому будинку, де розмістили ще й лабораторію.

Апаратура стара, недосконала, часом виходить з ладу. Цей список від можна продовжувати і продовжувати...

Як могло статися, що в місті обласного підпорядкування таке коїться?

«Річ у тому, — пояснює заступник голови міськвиконкому Олексій Павлюченко, — що раніше всі кошти з бюджету поглинала оборона й важка промисловість. Інші сфери життя ледь живили. Сотні мільйонів «з'їло» будівництво заводу «Прогрес» на 8000 робітників. Ліпше серія «А»-корпусів коштувала в цінах 1989 року 2,5 мільйона карбованців. Та за ці гроші можна було б звести три пологові будинки!»

І яка користь від «Прогресу» сьогодні? Половина приміщень порожня. Просторіше верстати, робітники тижнями змушені перебувати у відпустках за власний рахунок.

— Та буде, буде в нас пологовий будинок, — заспокоює Олексій Павлюченко.

Напевне, це так. Інша річ — коли?

Валентина ГРИГОР'ЄВА, кореспондент газети «Ніжинський вісник». Чернігівська область.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ОПЛАТУ ПРАЦІ

Декрет визначає економічні, правові та організаційні засади оплати праці працівників, які перебувають у трудових відносинах на умовах найму з підприємствами, установами, організаціями (надалі — підприємства), а також з окремими громадянами, і спрямований на забезпечення залежності рівня оплати від результатів праці та запобігання інфляції, розмежує сфери державного й договірного регулювання оплати праці.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Оплата праці

Оплата праці — це будьякий заробіток, обчислений, як правило, в грошовому виразі, який за трудовим договором власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконання роботи або надані послуги.

Оплата праці складається з основної заробітної плати і додаткової оплати праці.

Розміри оплати праці найманого працівника визначаються за результатами його праці в урахуванням наслідків господарської діяльності підприємства.

Стаття 2. Основна заробітна плата

Основна заробітна плата працівника залежить від результатів його праці й визначається тарифними ставками, відрядними розцінками, посадовими окладами, а також надбавками і доплатами за розмірами, не вище встановлених чинним законодавством.

Стаття 3. Додаткова оплата праці

Додаткова оплата праці залежить від результатів господарської діяльності підприємства й встановлюється у вигляді премій, винагород, інших заохочувальних і компенсаційних виплат, а також надбавок і доплат, які не передбачені законодавством або понад розміри, встановлені чинним законодавством.

Стаття 4. Мінімальна заробітна плата

Мінімальна заробітна плата — це встановлений державою розмір заробітної плати, нижче якого не може провадитися оплата за фактично виконану найманим працівником повну місячну (денну або годинну) норму праці (робочого часу).

До мінімальної заробітної плати не включаються доплати, надбавки, заохочувальні та компенсаційні виплати.

Стаття 5. Тарифна система. Форми і системи оплати праці

Тарифна система оплати праці є сукупністю взаємопов'язаних елементів: тарифної сітки, тарифних ставок, схем посадових окладів і тарифно-кваліфікаційних характеристик.

Тарифна система використовується для розподілу робіт і працівників залежно від їх відповідності складності та кваліфікації за розрядами тарифної сітки і є основою формування та регулювання (диференціації) заробітної плати.

При тарифній системі діють дві форми оплати праці працівників: відрядна і почасова, які включають ряд систем для різних організаційно-технічних умов виробництва.

Відрядна форма оплати праці включає такі її системи: пряму відрядну, непряму відрядну, відрядно-преміальну, відрядно-прогресивну, акордну-оплату тощо.

При відрядній формі оплати праці працівників провадиться за нормами і розцінками, встановленими виходячи з розряду виконуваних робіт. Прямовісний працівникові кваліфікаційний (тарифний) розряд є підставою для надання йому можливості виконувати роботу відповідної складності.

Почасова форма оплати праці включає такі її системи: просту почасову, почасово-преміальну, оплату тощо. Почасова оплата праці робітників провадиться за годинними (денними) тарифними ставками із застосуванням нормованих завдань або за місячними окладами.

Почасова оплата праці керівників, спеціалістів і службовців провадиться за місячними посадовими окладами (ставками), якщо інше не передбачено колективним договором.

У трудовому договорі між власником або уповноваженим ним органом і працівником розмір оплати праці за доручений обсяг роботи при якійсному, повному і своєчасному її виконанні може визначатися на безтарифній основі.

Стаття 6. Повноваження керівника державного підприємства з питань оплати праці

Керівник державного підприємства обирає форми і системи оплати праці, встановлює працівникам конкретні розміри тарифних ставок, відрядних розцінок, посадових окладів, премій, винагород, надбавок і доплат на умовах, передбачених колективним договором.

Стаття 7. Джерела коштів на оплату праці

Джерелом коштів на оплату праці працівників господарсько-кооперативних підприємств є частина доходу, одержаного в результаті їхньої господарської діяльності, а для бюджетних організацій та установ — кошти, що виділяються з відповідних бюджетів, одержаного в результаті їхньої господарської діяльності та з інших джерел.

Стаття 8. Законодавство про оплату праці

Законодавство про оплату праці складається з Кодексу законів про працю України, цього Декрету та інших актів законодавства України.

Особливості застосування цього Декрету на окремих державних підприємствах або до окремих категорій працівників цих підприємств встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Особливості договірного регулювання оплати праці на території Республіки Крим, не врегульовані цим Декретом та іншими актами законодавства України, визначаються актами законодавства Республіки Крим.

Розділ II
ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ
ОПЛАТИ ПРАЦІ

Стаття 9. Сфера державного регулювання оплати праці

Держава здійснює регулювання оплати праці шляхом встановлення мінімальної заробітної плати, інших державних норм і гарантій в оплаті праці, міжгалузевих співвідношень в оплаті праці, умов визначення частини доходу, що спрямовується на оплату праці, умов і розмірів оплати праці в бюджетних організаціях і установах, що фінансуються з бюджету.

Умови визначення частини доходу державного підприємства, що спрямовується на оплату праці, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Регулювання мінімальної заробітної плати

Мінімальна заробітна плата регулюється в урахуванням рівнів економічного розвитку, продуктивності праці, середньої заробітної плати та валютної величини мінімального споживчого бюджету.

Мінімальна заробітна плата встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Норми і гарантії в оплаті праці

Норми оплати праці (за роботу в надурочний час; у святкові, неробочі та вихідні дні; у нічний час; за час простоя, який мав місце не за вини працівника, при виявленні браку не за вини працівника; працівників, робітників вісімнадцяти років, при скороченні тривалості їх щоденної роботи тощо) і гарантії для працівників (оплата щорічних відпусток; за час виконання державних обов'язків; для тих, які направляються для підвищення кваліфікації, на обстеження в медичний заклад; для переведених за станом здоров'я на легшу нижчеоплачувану роботу; для вагітних жінок, які мають діти в віці до трьох років, переведених на легшу роботу; при різних формах вихідного розрахунку, пере-кваліфікації або навчання інших спеціальностей; для дорівню тощо), а також гарантії та компенсації працівникам при переїзді на роботу до іншої місцевості, при службових відрядженнях тощо встановлюються Кодексом законів про працю України та іншими актами законодавства України.

Норми і гарантії в оплаті праці, передбачені частиною першою цієї статті та Кодексом законів про працю України, є мінімальними державними гарантіями.

Стаття 12. Міжгалузеві співвідношення в оплаті праці

Міжгалузеві співвідношення у розмірах оплати праці працівників державних підприємств регулюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Регулювання частини доходу державного підприємства, що спрямовується на оплату праці

Умови визначення частини доходу державного підприємства, що спрямовується на оплату праці, встановлюються Кабінетом Міністрів України через регулювання фонду споживання.

Стаття 14. Регулювання оплати праці в організаціях і установах, що фінансуються з бюджету

Умови і розміри оплати праці працівників організацій та установ охорони здоров'я, освіти, науки, культури та інших галузей і видів діяльності, що фінансуються з бюджету, а також державних службовців встановлюються актами законодавства України.

Стаття 15. Регулювання розмірів посадових окладів керівників державних підприємств

Максимальні розміри посадових окладів керівників державних підприємств встановлюються Кабінетом Міністрів України в урахуванням міжгалузевих співвідношень в оплаті праці.

Стаття 16. Оподаткування заробітної плати і прив'язання до неї доходів

Заробітна плата і прив'язання до неї доходів працівників підлягають оподаткуванню прибутковим податком відповідно до чинного законодавства.

Стаття 17. Середня заробітна плата

Середня заробітна плата — це розмір заробітної плати працівника, визначений за певний період часу.

Порядок визначення середньої заробітної плати працівника встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Держава забезпечує щоквартальну підготовку і публікацію статистичних даних про середню заробітну плату і середню тривалість робочого часу по галузях, групах професій і посад, а також щорічну публікацію даних про вартість робочої сили відповідно до Типової міжнародної класифікації витрат на робочу силу.

Стаття 18. Оплата праці за сумісництвом

Працівники, які працюють за сумісництвом, одержують заробітну плату за фактично виконану роботу.

Умови найму на роботу за сумісництвом працівників державних підприємств визначаються актами законодавства України.

Стаття 19. Система договірного регулювання оплати праці

Договірне регулювання оплати праці найманих працівників підприємств здійснюється на основі системи тарифних угод, що укладаються на міжгалузевому (генеральному тарифному узгодженні), галузевому (галузевому тарифному узгодженні), виробничому (тарифна угода на складову частину колективного договору) рівнях.

Договірне регулювання оплати праці працівників підприємств, що відповідають на території Республіки Крим (крім підприємств, що є загальнодержавною власністю), і тих, які є комунальною власністю, може здійснюватися на основі тарифних угод, які укладаються на територіальному і комунальному рівнях (регіональна тарифна угода).

Тарифна угода — це договір між представниками сторін переговорів з питань оплати праці та соціальних гарантій.

Норми генеральної тарифної угоди обов'язкові для урахування на подальших рівнях колективних переговорів, норми галузевої, регіональної тарифної угоди — на виробничому рівні, як мінімальні гарантії.

Стаття 20. Сторони генеральної тарифної угоди

Сторонами генеральної тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання генеральної тарифної угоди і представляють більшість найманих працівників країни; власники або уповноважені ними органи, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання генеральної тарифної угоди.

Сторонами регіональної тарифної угоди, яка укладається на комунальному рівні, виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання регіональної тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження підприємств, які є комунальною власністю.

Місцеві Ради народних депутатів або органи, яких вони уповноважили упорядковувати у веденні колективних переговорів.

Стаття 21. Сторони галузевої тарифної угоди

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження підприємств, які є комунальною власністю.

Місцеві Ради народних депутатів або органи, яких вони уповноважили упорядковувати у веденні колективних переговорів.

Стаття 22. Сторони регіональної тарифної угоди, яка укладається на комунальному рівні

Сторонами регіональної тарифної угоди, яка укладається на комунальному рівні, виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання регіональної тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження підприємств, які є комунальною власністю.

Місцеві Ради народних депутатів або органи, яких вони уповноважили упорядковувати у веденні колективних переговорів.

Стаття 23. Участь органів державної виконавчої влади в укладанні та виконанні колективних переговорів і укладанні генеральної, галузевої, регіональної та виробничих тарифних угод, маючи на це відповідні повноваження Кабінету Міністрів України.

У веденні колективних переговорів і укладанні територіальних тарифних угод щодо підприємств комунальної власності беруть участь відповідно Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, районні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації й виконавчі комітети Рад народних депутатів.

Стаття 24. Предмет генеральної тарифної угоди

Предметом генеральної тарифної угоди є диференціація мінімальних тарифних ставок за видами, виробництвом, робіт і діяльністю у виробничих галузях залежно від важкості праці, але не нижче встановленої державою мінімальної заробітної плати;

єдині для всієї території України мінімальні ставки компенсаційних доплат за роботу в несприятливих, шкідливих і небезпечних умовах праці, які диференціюються за видами і категоріями умов праці;

власники або уповноважені ними органи, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання генеральної тарифної угоди, мають право брати участь у веденні колективних переговорів і укладанні галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження підприємств, які є комунальною власністю.

Стаття 25. Сторони галузевої тарифної угоди

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження підприємств, які є комунальною власністю.

Місцеві Ради народних депутатів або органи, яких вони уповноважили упорядковувати у веденні колективних переговорів.

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

власники або уповноважені ними органи, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

Сторонами галузевої тарифної угоди виступають: професійні спілки, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання галузевої тарифної угоди, якщо вони мають на це відповідні повноваження, які дозволяють їм погоджувати норми цих угод при укладанні колективних договорів на більшість підприємств галузі;

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ОПЛАТУ ПРАЦІ

(Продовження.
Початок на 9-й стор.).

єдині тарифні умови оплати праці робітників і службовців за загальними (наскрізними) професіями та посадами;

взаємні зобов'язання сторін щодо виконання угоди. Предметом генеральної тарифної угоди можуть бути й інші питання оплати праці та соціальних гарантій працівників, які сторони переговорів вважають за необхідне внести до генеральної тарифної угоди, що не суперечать законодавству.

Стаття 25. Предмет галузевої, а також регіональної тарифної угоди, що укладається на комунальному рівні.

Предметом галузевої, а також регіональної тарифної угоди, що укладається на комунальному рівні є:

єдині для підприємств відповідно галузі (підгалузі), території тарифна сітка робітників і шкали свідчення різних мінімальних посадових окладів за групами посад керівників, спеціалістів і службовців або єдина відповідно галузева (підгалузева), територіальна тарифна сітка для всіх категорій працівників;

єдині для різних категорій працівників відповідно галузі (підгалузі), території мінімальні розміри доплат і надбавок, що враховують специфіку умов праці окремих професійних груп відповідно галузі (підгалузі), території;

взаємні зобов'язання сторін щодо виконання угоди. Предметом галузевої, а також регіональної тарифної угоди, що укладається на комунальному рівні, можуть бути й інші питання оплати, нормування праці та соціальних гарантій працівників, що не суперечать законодавству і нормам генеральної тарифної угоди, які сторони переговорів вважають за необхідне включити до галузевої, а також регіональної тарифної угоди, що укладається на комунальному рівні.

Стаття 26. Предмет тарифної угоди на виробничому рівні як складової частини колективного договору.

Предметом тарифної угоди на виробничому рівні як складової частини колективного договору є:

форми і система оплати праці, що застосовуються для різних категорій та груп працівників;

мінімальна тарифна ставка, диференційована за видами і типами виробництва у межах рівнів, передбачених генеральною тарифною угодою для відповідних видів і типів виробничих галузей (підгалузей);

розміри тарифних ставок і посадових окладів за розрядом робіт і посадами працівників;

види і розміри доплат, надбавок, премій та інших заохочувальних і компенсаційних виплат і умов їх надання;

умови оплати праці за роботу в надурочний час, час простоя, який має місце не з вини працівника, при виготовленні продукції, що виявилася браком не з вини працівника, тощо;

взаємні зобов'язання сторін щодо виконання угоди. Предметом тарифної угоди на виробничому рівні як складової частини колектив-

ного договору можуть бути й інші питання оплати праці та соціальних гарантій працівників, що не суперечать законодавству і нормам генеральної, галузевої та регіональної тарифних угод, які сторони переговорів вважають за необхідне включити до тарифної угоди на виробничому рівні як складової частини колективного договору.

Стаття 27. Оплата праці за контрактом

Оплата праці за контрактом визначається угодою сторін і пов'язується з виконанням умов контракту, а на державних підприємствах — з урахуванням вимог статті 15 цього Декрету.

У разі найму працівника за контрактом власник або уповноважений ним орган може встановлювати за згодою працівника як передбачені у колективному договорі, так і індивідуальні умови оплати праці.

Стаття 28. Ведення колективних переговорів і підписання генеральної та галузевої тарифних угод

Порядок ведення колективних переговорів з питань розробки, укладання та внесення змін до генеральної та галузевої тарифних угод визначається сторонами переговорів.

Генеральна і галузева тарифні угоди підписують повноважними представниками сторін.

Стаття 29. Рестрація галузевих і регіональних тарифних угод

Галузева і регіональна тарифна угода, а також доповнення і зміни до неї набирають чинності після їх рестрації Міністерством праці України.

Галузевої і регіональної тарифної угоди після їх рестрації публікуються в офіційному органі Міністерства праці України і доводяться сторонами, що укладають угоду, відповідно до підприємств галузі, регіону та профспілкових органів.

Стаття 30. Правові умови укладання та дії тарифних угод

Порядок ведення колективних переговорів і укладання тарифних угод визначається цим Декретом, Кодексом законів про працю України та іншими актами законодавства.

На всіх рівнях колективних переговорів кожна сторона виділяє однакову кількість представників або представники сторін мають однакову кількість голосів.

Розбіжності, що виникають з питань укладання, зміни і виконання генеральної та галузевої тарифних угод, розглядаються узгоджувальним комісією. Порядок створення та діяльності комісії встановлюється сторонами.

Тарифні угоди, укладені відповідно до цього Декрету, мають силу міжгалузевої, галузевої і локальних нормативних актів, що регулюють трудові відносини і є обов'язковими як для сторін, які їх підписали, так і для органів, які вирішують колективні та індивідуальні трудові спори.

Норми генеральної, галузевої і регіональної тарифних угод діють безпосередньо і є обов'язковими для всіх членів сторін, що перебувають у сфері дії цих тарифних угод. Приймаючи рішення з питань оплати праці, що під-

падають під договірне регулювання, поса механізм тарифних угод заборонено.

Строки дії тарифних угод визначаються сторонами переговорів. Після закінчення строку дії тарифної угоди її норми продовжують діяти до укладення нової тарифної угоди.

Протягом дії тарифних угод, ніхто з представників сторін, що перебувають у сфері дії цих угод, односторонньо не може вимагати збільшення (зменшення) розміру оплати праці та пільг понад передбачені тарифною угодою.

Норми тарифної угоди не можуть погіршувати становище трудящих щодо розмірів і порядку надання гарантій та компенсацій порівняно з законодавством. Ті норми цих угод, що погіршують становище працівників порівняно з законодавством, вважаються недійсними.

Норми тарифної угоди виробничого рівня, що допускати рівень оплати праці нижчий від норм, визначених генеральною, галузевою або регіональною тарифною угодою, але не нижчий від державних норм і гарантій в оплаті праці, можуть застосовуватися тільки у разі, коли фінансові труднощі підприємства мають тимчасовий характер. На період їх подолання, але строком не більше шести місяців.

Розділ IV ОСОБИЛИСТЬ ОПЛАТИ ПРАЦІ ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 31. Оплата праці працівників, які виконують роботи (надання послуг), невластиві основній діяльності галузі (підгалузі)

Для найманих працівників підприємств, виробництв, цехів, дільниць та інших підрозділів, які виконують роботи (надання послуг), невластиві основній діяльності галузі (підгалузі), застосовуються умови оплати праці, визначені тарифними угодами по цих галузях (підгалузях), до яких ці підрозділи відносяться за характером виробництва.

Стаття 32. Оплата праці працівників загальних (наскрізних) професій і посад

Для найманих робітників і службовців загальних (наскрізних) професій і посад державних підприємств застосовуються єдині тарифні умови оплати праці, порядком встановлення яких визначено Кабінетом міністрів України.

Стаття 33. Оплата праці робітників бюджетних організацій та установ

Для робітників бюджетних організацій та установ застосовуються тарифні умови оплати праці, визначені тарифними угодами по тих галузях (підгалузях), до яких ці робітники відносяться за характером виконуваної роботи, а для робітників загальних (наскрізних) професій — відповідно до статті 32 цього Декрету.

Розділ V ПРАВА ПРАЦІВНИКІВ НА ОПЛАТУ ПРАЦІ ТА ЇХ ЗАХИСТ

Стаття 34. Право працівника на оплату праці

Працівник має право на оплату своєї праці залежно від її результатів, склад-

ності і умов відповідно до актів законодавства і колективного договору на підставі укладеного трудового договору.

Розмір оплати праці може бути нижчим від встановленої державою мінімальної заробітної плати у разі невиконання норм виробітку, виготовлення продукції, що виявилася браком, простою та з інших причин, передбачених законодавством, які мали місце з вини працівника.

Забораються будь-яке зниження розмірів оплати праці залежно від статі, віку, раси, національного статусу, членства в громадських організаціях та політичних партій, ставлення до релігії.

Стаття 35. Форми виплати заробітної плати

Заробітна плата виплачується у грошових знаках, що мають законний обіг на території України. Виплата у формі боргових зобов'язань, розписок або у будь-якій іншій формі забороняється.

Заробітна плата може виплачуватися банківськими чеками. Порядок виплати заробітної плати банківськими чеками встановлюється Кабінетом міністрів України за погодженням з Національним банком України.

Колективним договором може бути передбачено часткову виплату заробітної плати натурою (за цінами не нижче собівартості) в тих галузях або за тими професіями, де така виплата, що еквівалентна за вартістю оплати праці у грошовому виразі, є значимішою або бажаною, за винятком товарів, перелік яких встановлюється Кабінетом міністрів України.

Забораються натуральна оплата праці у вигляді спиртних напоїв або наркотичних речовин.

Стаття 36. Строки, періодичність і місце виплати заробітної плати

Заробітна плата грошовими знаками виплачується працівникам регулярно в робочі дні в строки, встановлені у колективному договорі, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів.

Окремих категорій працівників, оплата праці яких встановлена на основі місячного обчислення, актами законодавства можуть бути встановлені інші строки виплати заробітної плати.

У разі коли день виплати заробітної плати збігається з вихідним або святковим днем, заробітна плата виплачується напередодні.

За особистістю згодою працівника виплата заробітної плати може здійснюватися через установи банків, поштовими переказами на вказаний ним рахунок (адресу), з обов'язковою оплатою цих послуг за рахунок власника або уповноваженого ним органу.

Виплата заробітної плати грошовими знаками здійснюється за місцями проживання. Забороняється проводити виплату заробітної плати у магазинних роздрібних торгівлі, пиятих і розважальних закладах, за винятком тих

випадків, коли заробітна плата виплачується працюючим у цих закладах особам.

Стаття 37. Заборона обмежень працівника вільно розпоряджатися своєю заробітною платою

Власником або уповноваженому ним органу забороняється будь-яким способом обмежувати працівника вільно розпоряджатися своєю заробітною платою, крім випадків, передбачених законодавством.

Забораються всі відрахування із заробітної плати, метою яких є пряма чи непряма сплата працівником власникові або уповноваженому ним органу (особі) чи будь-якому посереднику за одержання або збереження роботи.

Стаття 38. Обмеження розміру утримання із заробітної плати

Утримання із заробітної плати можуть проводитися тільки у випадках, передбачених законодавством.

При кожній виплаті заробітної плати загальний розмір усіх утримань не може перевищувати двадцять відсотків, а у випадках, передбачених законодавством, — п'ятдесят відсотків заробітної плати, що належить до виплати працівникам.

Обмеження, встановлені частиною другою цієї статті, не поширюються на утримання із заробітної плати при відбуванні покарання у вигляді виправних робіт і при стягненні аліментів на неповнолітніх дітей.

Стаття 39. Заборона утримань із вихідної допомоги, компенсаційних та інших виплат

Не допускаються утримання із вихідної допомоги, компенсаційних та інших виплат, на які згідно із законодавством не звертається стягнення.

Стаття 40. Захист прав працівників у разі банкрутства підприємства

У разі банкрутства підприємства чи ліквідації його у судовому порядку у першу чергу виконуються зобов'язання перед працівниками такого підприємства щодо заробітної плати, яку вони повинні одержати за працю (роботу, послуги), виконану у період, що передував банкрутству чи ліквідації підприємства (за винятком повернення внесків членів трудового колективу до статутного фонду підприємства або виплат за акціями трудового колективу).

Стаття 41. Повідомлення працівників про умови оплати праці

При укладанні працівником трудового договору (контракту) власник або уповноважений ним орган доводить до його відома розміри, порядки і строки виплати заробітної плати, умови, згідно з якими можуть проводитися утримання.

Про запровадження нових або зміну діючих умов оплати праці в бік їх погіршення власник або уповноважений ним орган повідомляє працівників не пізніше як за два місяці до запровадження або зміни.

Стаття 42. Повідомлення працівників про розміри оплати праці та запис у платіжних документах

При кожній виплаті заробітної плати працівник має

(Закінчення на 11-й стор.).

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ОПЛАТУ ПРАЦІ

(Закінчення.
Початок на 9-й, 10-й стор.).

бути профінансований про-
такі дані, що належать до
періоду, за який проводиться
оплата праці;

а) загальна сума коштів
на оплату праці з розшифров-
кою за видами, виплат;

б) розміри і підстави ут-
римань із заробітної плати;
в) суми коштів на оплату
праці, що належать до ви-
плат;

Власник або уповнова-
жений ним орган зобов'язані
забезпечити достовірний об-
лік виконуваної працівником
роботи і бухгалтерський об-
лік витрат на оплату праці в
установленому порядку.

**Стаття 43. Відомості про
оплату праці працівника**

Відомості про оплату праці
працівника надходять ті-
льки у випадках, передбаче-
них законодавством, або за
згодою чи на вимогу праців-
ника.

**Стаття 44. Вирішення спорів
з питань оплати праці**

Спори з питань оплати праці
розглядаються в порядку
вирішення трудових спорів,
установленому законодав-
ством.

Розділ VI РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ

**Стаття 45. Реалізація дер-
жавної політики щодо опла-
ти праці**

З метою підвищення ефек-
тивності використання дер-
жавного майна, зданого в
оренду, та забезпечення прав
громадян України на участь
у приватизації майна дер-
жавних підприємств Кабінет
міністрів України ПОСТА-
НОВЛЯЄ:

1. Установити, що орен-
да плата є фіксованим плате-
жем, який орендар вносить
орендодавцю незалежно від
наслідків господарської ді-
яльності.

Розмір орендної плати
визначається з урахуванням
вартості орендованого майна.

2. Установити, що при пе-
редачі в оренду цілих частин
майнових комплексів підпри-
ємств, організацій, їх струк-
турних підрозділів, а також
нежилых приміщень орендо-
давець повинен одержати на
це згоду органу, уповнова-
женого управляти відповід-
ним державним майном, та
погодити з ним істотні умо-
ви договору оренди.

3. Установити, що прива-
тизація орендованого дер-
жавного майна здійснюється

за загальних підстав, пе-
редбачених законодавством
України про приватизацію.

Рішення державного органу
приватизації про приватиза-
цію об'єкта оренди є підста-
вою для припинення догово-
ру оренди.

4. Зупинити дію:
абзаца третього пункту 1
статті 4, абзаца п'ятого стат-
ті 5 (стосовно передачі в
оренду окремого індивідуаль-
но визначеного майна, крім
нежилых приміщень), абзаца
першого пункту 1 статті 21,
пункту 2 статті 24, абзаца
другого пункту 1 статті 25 і
статті 26 Закону України
«Про оренду майна держав-
них підприємств та організа-
цій» (Відомості Верховної
Ради України, 1992 р.,
№ 30, ст. 416);

абзаца четвертого пункту
1 статті 15 і статті 17 Зако-
ну України «Про приватиза-
цію майна державних під-
приємств» (Відомості Вер-
ховної Ради України,
1992 р., № 24, ст. 348;
№ 38, ст. 562);

абзаца п'ятого частини
1 додатково) в розмірах не
вище величин, розрахованих
виходячи з середньої заробіт-
ної плати одного працюючого у
1990 році, збільшеної у
57,5 разів, а по підприємст-
вах, які перевищили цей
розмір, — на рівні фактич-
ної середньої заробітної пла-
ти, що складалася у листопаді
1992 року.

Сума перевищення вказан-
ої розрахункової величин
коштів на оплату праці
вноситься підприємствами
цілосумно до відповідних
бюджетів у повному розмірі

реалізацію державної по-
літики щодо оплати праці
забезпечує Міністерство пра-
ці України, управління (від-
діли) праці та соціальних ви-
плат місцевих державних ад-
міністрацій.

Міністерство праці Укра-
їни:

готує і подає до Кабінету
міністрів України пропозиції
про встановлення розміру мі-
німальної заробітної плати;
затверджує за дорученням
Кабінету міністрів України
і за погодженням з Мініст-
ерством фінансів України
умови оплати праці, розміри
тарифних ставок і посадових
окладів для працівників
бюджетних установ і органі-
зацій;

установлює перелік загаль-
них (наскрізних) професій
та посад робітників і служ-
бовців;

готує пропозиції та мате-
ріали до переговорів про
укладання генеральної та
галузевих тарифних угод,
веде реєстр галузевих і
регіональних тарифних угод;
здійснює нагляд за до-
держанням чинного законо-
давства з питань оплати пра-
ці;

забезпечує розробку і вве-
ддення Єдиної державної класи-
фікації професій всіх категорій
працівників, типових та
тарифно-кваліфікаційних ха-
рактеристик професій робіт-
ників і посад службовців, ін-
ших методичних і норматив-
них матеріалів з питань но-

рмування праці та організації
її оплати;

подає підприємствам не-
залежно від форм власності
організаційно-методичну до-
помогу з питань оплати праці.

**Стаття 46. Контроль за до-
держанням тарифних угод**

Контроль за додержанням
тарифних угод на підприєм-
ствах усіх форм власності і
господарювання здійснюють:
організаційно-методичну до-
помогу Міністерства пра-
ці України;

фінансові органи:
професійні спілки та ін-
ші органи, що представля-
ють інтереси трудящих і
власників як сторони тари-
фних угод.

Вищий нагляд за додер-
жанням актів законодавства
про оплату праці здійснює
Генеральний прокурор Укра-
їни та підпорядковані йому
прокурори.

Не допускається укриван-
ня від зазначених органів
будь-якої інформації з пи-
тань оплати праці.

**Стаття 47. Відповідаль-
ність за порушення законо-
давства про оплату праці**

За порушення законодав-
ства про оплату праці винні
особи притягаються до дис-
циплінарної, матеріальної,
адміністративної та кримі-
нальної відповідальності згід-
но із законодавством.

**Стаття 48. Закінчення по-
ложень**

1. Початково тарифні уго-
ди укладаються послідовно,

починаючи з генеральної та-
рифної угоди.

2. Власник або уповнова-
жений ним орган зобов'язан
вести переговори з пи-
тань договірної регулюван-
ня оплати праці на виробни-
чому рівні з профспілковими
чи іншими уповноваженими
трудовим колективним орга-
нами.

3. На державних підпри-
ємствах до укладення ге-
неральної тарифної угоди та
реєстрації галузевих тари-
фних угод застосовуються під-
вищені на коефіцієнти зро-
стання розміру мінімальної
заробітної плати державні та-
рифні ставки та схеми поса-
дових окладів, що діяли до
квітня 1991 року (без ураху-
вання компенсацій).

4. Зупиняється з 1 січня
1993 р. чинність:

абзаца сьомого і восьмого
частини першої статті 52 За-
кону Української РСР «Про
освіту» (Відомості Верхов-
ної Ради Української РСР,
1991 р., № 34, ст. 451);

частини першої статті 14
Закону України «Про Держав-
ний бюджет України на
1992 рік» (Відомості Вер-
ховної Ради України, 1992 р.,
№ 35, ст. 513);

пункту «ж» частини пер-
шої статті 77 Основ зако-
нодавства України про охоро-
ну здоров'я;

статті 28 Основ законодав-
ства України про культуру
(Відомості Верховної Ради

України, 1992 р., № 21, ст.
294);

пункту 9 статті 18 Зако-
ну України «Про основи
державної політики у сфері
науки і науково-технічної ді-
яльності» (Відомості Верхо-
вної Ради України, 1992 р.,
№ 12, ст. 165);

пунктів 1, 3 і частини дру-
гої пункту 4 статті 19 За-
кону України «Про підпри-
ємства в Україні» стосовно
державних підприємств (Ви-
домості Верховної Ради Ук-
раїни, 1991 р., № 24, ст.
272; 1992 р., № 17, ст. 209);

статті 38 Закону Укра-
їни «Про власність» (Відо-
мості Верховної Ради Ук-
раїнської РСР, 1991 р., №
20, ст. 249);

частини першої статті 95
та частин першої та другої
статті 97 Кодексу законів
про працю України (Відомос-
ті Верховної Ради Українсь-
кої РСР, 1971 р., № 1, ст.
до № 50, ст. 375; 1991 р.,
№ 23, ст. 267; 1992 р., №
17, ст. 209) стосовно дер-
жавних підприємств.

5. Цей декрет набуває чин-
ності з дня опублікування, за
винятком частини третьої
статті 17, що вводиться з 1
квітня 1993 року.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
31 грудня 1992 року

Декрет Кабінету міністрів України

ПРО ДОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН

З метою підвищення ефек-
тивності використання дер-
жавного майна, зданого в
оренду, та забезпечення прав
громадян України на участь
у приватизації майна дер-
жавних підприємств Кабінет
міністрів України ПОСТА-
НОВЛЯЄ:

1. Установити, що орен-
да плата є фіксованим плате-
жем, який орендар вносить
орендодавцю незалежно від
наслідків господарської ді-
яльності.

Розмір орендної плати
визначається з урахуванням
вартості орендованого майна.

2. Установити, що при пе-
редачі в оренду цілих частин
майнових комплексів підпри-
ємств, організацій, їх струк-
турних підрозділів, а також
нежилых приміщень орендо-
давець повинен одержати на
це згоду органу, уповнова-
женого управляти відповід-
ним державним майном, та
погодити з ним істотні умо-
ви договору оренди.

3. Установити, що прива-
тизація орендованого дер-
жавного майна здійснюється

за загальних підстав, пе-
редбачених законодавством
України про приватизацію.

Рішення державного органу
приватизації про приватиза-
цію об'єкта оренди є підста-
вою для припинення догово-
ру оренди.

4. Зупинити дію:
абзаца третього пункту 1
статті 4, абзаца п'ятого стат-
ті 5 (стосовно передачі в
оренду окремого індивідуаль-
но визначеного майна, крім
нежилых приміщень), абзаца
першого пункту 1 статті 21,
пункту 2 статті 24, абзаца
другого пункту 1 статті 25 і
статті 26 Закону України
«Про оренду майна держав-
них підприємств та організа-
цій» (Відомості Верховної
Ради України, 1992 р.,
№ 30, ст. 416);

абзаца четвертого пункту
1 статті 15 і статті 17 Зако-
ну України «Про приватиза-
цію майна державних під-
приємств» (Відомості Вер-
ховної Ради України,
1992 р., № 24, ст. 348;
№ 38, ст. 562);

абзаца п'ятого частини
1 додатково) в розмірах не
вище величин, розрахованих
виходячи з середньої заробіт-
ної плати одного працюючого у
1990 році, збільшеної у
57,5 разів, а по підприємст-
вах, які перевищили цей
розмір, — на рівні фактич-
ної середньої заробітної пла-
ти, що складалася у листопаді
1992 року.

Сума перевищення вказан-
ої розрахункової величин
коштів на оплату праці
вноситься підприємствами
цілосумно до відповідних
бюджетів у повному розмірі

реалізацію державної по-
літики щодо оплати праці
забезпечує Міністерство пра-
ці України, управління (від-
діли) праці та соціальних ви-
плат місцевих державних ад-
міністрацій.

Міністерство праці Укра-
їни:

готує і подає до Кабінету
міністрів України пропозиції
про встановлення розміру мі-
німальної заробітної плати;
затверджує за дорученням
Кабінету міністрів України
і за погодженням з Мініст-
ерством фінансів України
умови оплати праці, розміри
тарифних ставок і посадових
окладів для працівників
бюджетних установ і органі-
зацій;

установлює перелік загаль-
них (наскрізних) професій
та посад робітників і служ-
бовців;

готує пропозиції та мате-
ріали до переговорів про
укладання генеральної та
галузевих тарифних угод,
веде реєстр галузевих і
регіональних тарифних угод;
здійснює нагляд за до-
держанням чинного законо-
давства з питань оплати пра-
ці;

забезпечує розробку і вве-
ддення Єдиної державної класи-
фікації професій всіх категорій
працівників, типових та
тарифно-кваліфікаційних ха-
рактеристик професій робіт-
ників і посад службовців, ін-
ших методичних і норматив-
них матеріалів з питань но-

першої статті 11 Закону Ук-
раїни «Про приватизацію не-
великих державних підпри-
ємств (малу приватизацію)»
(Відомості Верховної Ради
України, 1992 р., № 24, ст.
350);

абзаца четвертого і п'ято-
го пункту 2.1, пункту 2.4,
пункту 3 таблиці пункту
2.4, абзаца першого та сьо-
мого пункту 2.11 у частині
викупу державного майна,
зданого в оренду з викупом,
пункту 2.17 та пункту 2.18
Державної програми прива-
тизації майна державних під-
приємств, затвердженої по-
становою Верховної Ради
України від 7 липня 1992 р.
(Відомості Верховної Ради
України, 1992 р., № 38, ст.
567);

5. Цей Декрет набуває
чинності з дня опублікуван-
ня.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
15 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
15 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
29 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
29 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
29 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ
29 грудня 1992 року

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

Декрет Кабінету міністрів України

ПРО ПЕРЕЛІК МАЙНОВИХ КОМПЛЕКСІВ
ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ,
ІХ СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОСНОВНОГО
ВИРОБНИЦТВА, ПРИВАТИЗАЦІЯ АБО
ПЕРЕДАЧА В ОРЕНДУ ЯКИХ
НЕ ДОПУСКАЄТЬСЯ

Кабінет міністрів України
постановляє:

1. Затвердити переліки
майнових комплексів держав-
них підприємств, організацій,
їх структурних підрозділів
основного виробництва, при-
ватизація або передача в
оренду яких не допускається
(додаток).

2. Приватизація або пе-
редача в оренду майнових
комплексів чи відокремлено-
го майна, які забезпечують
діяльність Верховної Ради
України, Президента Украї-

ни, Кабінету міністрів Украї-
ни, може проводитися тільки
з дозволу зазначених органів.
Відсутність дозволу є
підставою для припинення до-
говору оренди.

3. Цей Декрет набуває
чинності з дня опублікуван-
ня.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ,
31 грудня 1992 року

ПЕРЕЛІК

МАЙНОВИХ КОМПЛЕКСІВ ДЕРЖАВНИХ
ПІДПРИЄМСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ІХ
СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОСНОВНОГО
ВИРОБНИЦТВА, ПРИВАТИЗАЦІЯ
ЯКИХ НЕ ДОПУСКАЄТЬСЯ

1. Майно органів держав-
ної влади і управління (крім
зазначеного в статті 2 Дек-
рету), майно Збройних Сил,
Національної гвардії, Служ-
би безпеки, Прикордонних
військ, правоохоронних і
митних органів.

2. Об'єкти Національно-
го космічного агентства Ук-
раїни при Кабінеті міністрів
України.

3. Золотий і валютний
фонди та запаси, державні
матеріальні резерви.

4. Емісійна система, під-
приємства й установи, що за-
безпечують випуск та збері-
гання грошових знаків і ці-
нних паперів.

5. Телевізійні та радіо-

трансляційні центри.

6. Підприємства геологі-
чної, картографічної, гідро-
метеорологічної служби, служ-
би контролю за станом на-
вколишнього природного сере-
довища.

7. Об'єкти освіти, фізич-
ної культури, спорту і на-
уки, що фінансуються з бю-
джету, а також підрозділи,
технологічно пов'язані з на-
вчальним та науковим про-
цесами. Об'єкти освіти, фізич-
ної культури і спорту, які
належать підприємствам та
владам, можуть привати-
зуватися за умови збережен-
ня їх призначення.

8. Об'єкти культури, ми-

(Закінчення на 12-й стор.).

ПЕРЕЛІК МАЙНОВИХ КОМПЛЕКСІВ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ЇХ СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОСНОВНОГО ВИРОБНИЦТВА, ПРИВАТИЗАЦІЯ ЯКИХ НЕ ДОПУСКАЄТЬСЯ

(Закінчення).

Початок на 11-й стор.

стветва, архітектури, меморіальні комплекси, заповідники, парки тощо загальнонаціонального значення.

9. Об'єкти державних систем стандартизації, метрології та сертифікації продукції.

10. Підприємства по виготовленню та ремонту всіх видів зброї, підприємства, що виробляють вибухові, сильнопідвижні речовини, а також буропідприємства.

11. Підприємства по випуску наркотичних, бактеріологічних, біологічних, асептичних, сильнопідвижних хімічних та отруйних засобів.

12. Крестотирів та майданів.

13. Автомобільні шляхи загальнодержавного користування.

14. Метрополітени, міські електротранспорти.

15. Магістральні лінії електропередач, нафто- і газопроводи, трубопровідні транспорт.

16. Об'єкти інженерної інфраструктури та благоустрою міст, включаючи мережі, споруди, устаткування, які пов'язані з виробництвом і постачанням споживачам води, газу, тепла, а також відведенням і очисною стічних вод.

17. Меліоративні та захисні споруди і водосховища.

18. Транспортні засоби спеціального призначення.

19. Підприємства, що ви-

готовляють спирт, вина і лікеро-горілчані вироби.

20. Протирадіаційні споруди.

21. Хлібоприймальні і хлібозаставні підприємства.

22. Портові споруди, навчальний та гідрораціональний флот, судноплавні інспекції.

23. Полігони, будови, споруди та устаткування для зберігання твердих промислових і побутових відходів, скотомогильники.

24. Підприємства з лісо-відновлення, лісорозведення та охорони лісу.

25. Рибкокомбінати.

26. Підприємства соляної промисловості.

27. Київське виробничо-об'єднання «Ізюмуд» та Вінницький завод «Кристал».

ПЕРЕЛІК майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів основного виробництва, передача в оренду яких не допускається

1. Радіотелевізійні передавальні центри та об'єкти, що становлять загальнодержавну систему зв'язку, а також об'єкти, що забезпечують зв'язком органи законодавчої та виконавчої влади.

2. Магістральні лінії електропередач, магістральні трубопроводи.

3. Магістральні залізничні, автомобільні шляхи державного значення, метрополітени.

4. Водосховища і водогосподарські канали комплексного призначення, міжгосподарські меліоративні системи.

теми, гідротехнічні захисні споруди.

5. Об'єкти Національного космічного агентства України при Кабінеті Міністрів України.

6. Гідро- і атомні електростанції.

7. Протирадіаційні споруди.

8. Майнові комплекси, що забезпечують постійне розміщення і зберігання державних резервів і мобілізаційних запасів.

9. Пенітенціарні заклади.

10. Майдани, крематорії.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Сільський, селищний міський Радам народних депутатів забезпечити передачу протягом 1993 року громадянам України у приватну власність земельних ділянок, на яких знаходяться об'єкти особистого підсобного господарства, будівництва і обслуговування житлового будинку (присадибна ділянка), садівництва, дачного і гаражного будівництва, у межах норм, установлених Земельним кодексом України.

Забороною передачу у приватну власність земельних ділянок на територіях

зона відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що знаходяться радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи.

2. Установити, що передачу громадянам України безплатно у приватну власність земельних ділянок для цілей, вказаних у статті 1 цього Декрету, провадиться один раз, про що обов'язково робиться місцевими Радами народних депутатів відмітка у паспорті або документі, який його замінює.

3. Право приватної власності громадян на земельні ділянки, передані їм для цілей, передбачених статтею

1 цього Декрету, посвідчується відповідною Радою народних депутатів, про що робиться запис у земельно-кадастрових документах, а наступною видачею державного акта на право приватної власності на землю.

4. Установити, що громадяни України мають право продавати або іншими способами відчужувати земельні ділянки, передані їм для цілей, вказаних у статті 1 цього Декрету, без змін їх цільового призначення.

Договір купівлі-продажу або іншими способами відчужування земельної ділянки посвідчується у нотаріальному порядку і реєструється у сільській, селищній, міській Раді народних депутатів, на території якої розташована земельна ділянка.

Продаж земельної ділянки проводиться за ціною, встановленою угодою сторін, але ця ціна не може бути меншою за нормативну ціну землі.

Ціна земельної ділянки за договором купівлі-продажу є підставою для сплати державного мита, а також для розрахунку при заставі земельної ділянки.

5. Виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів вирішити питання

кадрового забезпечення виконання Декрету.

6. Зупинити дію частини другої статті 17 і статті 23 Земельного кодексу України щодо власників земельних ділянок, визначених статтею 1 цього Декрету.

7. Контроль за виконанням Декрету покласти на місцеві державні адміністрації.

8. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету Міністрів України
А. ЛОБОВ

м. Київ,
26 грудня 1992 року

У жовтні цього року один з найпопулярніших американських журналів «Science» видрукував статтю свого кореспондента Стивена Діккіна, яка побачила світ після його двотижневої поїздки по нашій країні.

Пропонуючи увазі читачів передрук з цього видання, перекладом, що багатомов з нас іноді дуже корисно подивитися на себе очима стороннього. А може, і зробити відповідні висновки.

Після розвалу Радянського Союзу західні вчені намагалися з'ясувати в Москві, що саме їм слід мусити робити, щоб допомогти вижити вченим. Але, демонструючи свій алітудизм у Москві, Захід не помічає бідуючих вчених України — другої за величиною держави, що входила до складу колишнього Радянського Союзу і має велику й активну громаду науковців, які нині дуже стурбовані тим, що ніхто, виключаючи колег з Росії, не помічає їхніх проблем.

— Дивне нерозуміння Заходу, — каже Олег Криштал з київського Інституту фізіології, один з найбільш цитованих науковців колишнього Радянського Союзу, — того, що Україна, за бута науковим світом, незабаром може стати «інтелектуальною пастелею».

В Україні, такі ж економічні проблеми, які в Росії, але й політична стара «гардія» демонструє більше винахідливості для самозбереження, аніж консерватори в Москві. Поряд з традиційною ізоляцією з боку Заходу України більше, ніж раніше, відразає те, що від Москви — основної течії наукових ідей. Це викрай негативно позначається на результатах науково-дослідних робіт в Україні.

Розташована на південь від Росії, межуючи з Польщею, Словаччиною, Угорщиною та Румунією, Украї-

на має майже стільки ж населення, як і Сполучені Штати на Захід від Скелястих гір і територію, яка дорівнює за розмірами Каліфорнії та Орегону разом

затим. Економічні труднощі у цій великій країні падають у вічі. Міста тут перенаселені й брудні. В сільській місцевості, де живе дві третини населення, часто немає навіть елементарних ознак сучасного життя, а саме: асфальтованих доріг, каналізації і водогону.

Ці проблеми відіснили науку на другий план. «Тепер не час для науки. Вона повинна зачекати», — каже фізик Ігор Юхонський, до недавнього голови постійної парламентської Комісії з питань освіти і науки.

Астрономічні цілі залишають науковцям мало часу на власне науку. Вся енергія і зусилля йдуть на розв'язання проблем повсякденного життя. Зарплата так, що «лише дозволяють не голодувати», — каже Криштал. Серед майже 40 тисяч учених, які працюють в Академії наук України,

багато дослідників з фундаментальних наук. «І хоч український уряд ще забезпечує Академію на 85 відсотків від того, що вона одержувала раніше, — пояснює її віцепрезидент фізик Віктор Вар'хатар, — цілком через рік після проголошення незалежності вирости більш як на 400 відсотків».

Різкий розрив зв'язку з Москвою викликає появу специфічних проблем для України. Виявляється, Моск-

ва, який працював у державному університеті Фізичної атомної науки, працює в західних журналах. «Ми розуміємо, що країні тяжко, і не просимо багато, — каже він, — Але ж навіть ті копійки, що доходять до нас, розподіляються без урахування наукових досягнень. І це пригнічує нас найбільше».

Нині академічною наукою в Україні керує національна Академія наук. І вона, за словами Кришталі, «по-

вого уряду стало створення Державного комітету з науки та технологій, щось на зразок міністерства науки, паралельного до Академії. Але Академія зберігає повну автономію від Комітету, має і власний бюджет. Саме тому нова наукова структура може зробити небагато».

Спроби розпочати зміни знизу також не вдалися. Одні й ті ж люди в Академії наук України видають журнали, очолюють наукові ради з різних галузей і присуджують вчені ступені. Якщо хтось з них вирішить, що ви небажаний, вам буде зле.

Психологія змінюється дуже важко, і це яскраво демонструє досвід американського консультанта, який постійно бував в Києві. «Перестійно розквітла в системі з постійними нестатками пригнічує українців думати, що якщо вони одержали продукт, то він має бути проданий, — пояснює Гінглер, — Я чув, що в Академії наук України працює 72 тисячі науковців, 62 тисячі з яких намагалися не продати свої ідеї. 80 відсотків з них мають ідеї, конкурентоспроможні лише в їхній уяві, оскільки ні вчений не знають ринку. І лише у 5 відсотків — добрі сучасні наукові ідеї».

«Незнаючи на всі психологічні й інші проблеми, західна оцінка наукових робіт має принести багато користі, — каже Демченко. — Це пригнічує задуматися над тим, що все-таки являє собою справжню науку». Але постає запитання: як напружити з цієї країни приклад реформи, то чи залишається тут ще хоч один компетентний учений?

Переклад з англійської.

ДАЛЕКО ВІД ОСНОВНОЇ ТЕЧІЇ ДРЕЙФУЄ НАУКА УКРАЇНИ

ва була каналом, через який надходило все, що потребувала і потребує наука України: доступ до журналів, контакти з Заходом і особливо валюта. Майже повністю науковому бюджету України поповнювалося за рахунок військових контрактів. Це мільйони доларів, які Україна не може ні вилити із власного бюджету. Сьогодні тверда валюта не доступна науковим організаціям України.

Якщо раніше Росія допомагала, то тепер вона конкурує за іноземні джерела фінансування і, як намагаються українські вчені, монополізує контакти між колишнім Радянським Союзом і Заходом.

Учені, які працювали певний час за кордоном, твердо переконані: для порятунку української науки потрібна кардинальна реформа. Олександр Демченко, біохімік з

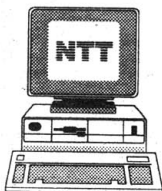
раджує, як колишній імперський академік, лише з невеликими змінами».

Одна з найрадикальніших пропозицій, яка допоможе підняти українську науку, — українці «безплідних» науковців залишити Академію, зберігши таким чином фінансування тим, небагатом, що працюють на сучасному рівні. Сергій Гершензон, 86-річний корейф молекулярної генетики, каже, що 30—50 відсотків академічних науковців потрібно звільнити негайно, особливо в галузі біології. Кришталі йде навіть далі: «Три чверті промислових українців збанкрутували, але нині всі, хто там працював, щодня все ще ходять на роботу. Така ж ситуація і в науці».

Однак радикальні зміни малоймовірні.

Спроби реформ в Україні до цього часу були невдалими. Одним з перших рішень не-

NTT

представительство
в УКРАИНЕ:

252060, КИЕВ-60,
ул. Вавиловых, 15
/конечная остановка
тролейбусов № 16,22/

КОМПЬЮТЕРЫ для Украины

Цена определяется
избранной заказчиком
конфигурацией. Поставка
выполняется по факту
оплаты со склада в г. Киеве.
Обеспечивается гарантийное сопровож-
дение и ремонт.

440-65-04 - служба информации
440-31-77 - отдел сбыта
440-46-66 - сервисный центр

Фирма «Геката»: автоответчики,
калькуляторы, телефаксы, шкіряні куртки,
пуховики, жіночі пальта,
спортивні костюми, взуття,
білизна, джинси, чоловічі костюми.
Оптова торгівля.
Оплата у купонах.
Телефони у Києві: 274-39-88, 221-77-80,
221-77-84, 274-20-66.

Организация реализует зі складу в КИЄВІ ПЕРСОНАЛЬНІ КОМП'ЮТЕРИ

IBM PC AT 286/287 16 МГц
(Німеччина) IBM PC AT 386 SX
25 МГц (США) (2142)3.5" 5.25"
з монітором VGA або SVGA,
мишею, широким принтером
CPF 136 або MICROLINE 183
(JAPAN).

Телефон у Києві: (044)
274-50-16 (з 10-го до
19-го).
Организация реализует НОВІ АВ-
ТОМОБІЛІ ВАЗ 2121 і ВАЗ
2108. Оплата за безготівковим
розрахунком.
Телефон у Києві (044) 274-50-16.

Организация приобретает
або обмінює: принтери,
монітори, процесори,
комплектуючі для IBM-
сумісних комп'ютерів.
Форма оплати — будь-
яка.
Телефон (044) 440-22-22.

Реализую високоякіс-
ного черв'яка каліфор-
нійського гібрида.
Телефон:

(044) 272-39-20.

Торговый дом «ЖИЗНЬ И ДЕНЬГИ»

ПРИНИМАЕТ ЗАЯВКИ

на реализацию или приобретение необходимого Вам товара.
Мы работаем на 4-х рынках:

- товарно-сырьевом,
- кредитном,
- недвижимостях,
- информационном.

Образцы Вашей продукции могут быть представлены на постоянно действующей выставке Торгового дома.

Переводим деньги из России на Украину.

При заключении сделок процент оплаты услуг Торгового дома наши клиенты устанавливают сами!

Звоните: 21-78-73, 21-97-35,
21-76-76, 21-24-25. факс: 21-32-66.

Мы ждем Вас: г. Харьков, 310050,
пр. Московский, 75.

ХАРКІВСЬКИЙ ЗАВОД «КОНДИЦИОНЕР»

пропонує обладнання, яке допоможе створити у ваших приміщеннях відповідні технологічні і комфортні умови для виробництва та відпочинку.

Пропонований асортимент:

- кондиціонери промислової продуктивності щодо повітря: від 10 до 315 тис. м³/год., а також окремо секції кондиціонерів і запчастин;
- градирні форсунової вентиляції з продуктивністю щодо води від 10 до 80 м³/год. з перепадом температур води не нижче 4°С;
- вентиляційне обладнання для цегельних заводів;
- фільтри повітряні;
- спеціальні установи для хімічних виробництв і димососи;
- стаціонарні установи для вентиляції снігу;
- теплоутилізатори продуктивністю від 10 тис. м³/год. до 250 тис. м³/год., як з проміжним, так і без проміжного теплоносія.

Спеціалісти заводу нададуть допомогу в доборі обладнання, оформленні договору, а разі потреби проведуть монтажні або шеф-монтажні пуско-налагоджувальні роботи щодо систем кондиціонування повітря і градирнях.

Наші реквізити:

Поштова адреса: Україна, 310044, м. Харків, Московський проспект, 257.

Телеграфна адреса: Харків «Клімат».

Телетайп: 125168 «Клімат».

Телефакс: 92-12-91.

Телефон: 92-10-94 — управління маркетингу, код 0572.

Український концерн
спільних підприємств

Наші рішення — Вашим
проблемам

МП «Віола» реалізує
зі складів у м. Дніпропетровську, м. Новомосковську автопокрішки таких розмірів:
240×508, 260×508, 280×508, 320×508, 33.00×51Ф90А, 8. 15×15, 6.50×10, БЛ-165/70R-13, БЛ-175/70R-13, 6. 45×13, 21.00×33, 15. 5×38, 300×508.

Форма оплати будь-яка. Телефони для довідок: (8-0562) 47-19-95, 46-90-92.

Спільне українсько-німецьке підприємство TDS

Гарантовані поставки сучасної електронної техніки безпосередньо від фірм-виробників: висока якість, сервіс, надійність!

На замовлення споживачів точно у строк, визначений контрактом, ми поставляємо:

1. Персональні комп'ютери:

Тип комп'ютера	Процесор	ОЗУ	НЖМД	Дисковод	ЦІНА (долари США)
PC AT 286-20	2C87-20	2 Мб	42 Мб	1,2 Мб	790
PC AT 386SX-25	3C87SX-25	2 Мб	80 Мб	1,44 Мб	1050
PC AT 386SX-33	3C87SX-33	2 Мб	80 Мб	1,2 Мб	1100
PC AT 386DX-40	3C87DX-40	4 Мб	120 Мб	1,44 Мб	1500

Усі комп'ютери комплектуються моніторами Super VC-A, мишею і клавіатурою (рос.-лат. 101 кл.). Можлива зміна конфігурації за бажанням замовника.

2. Комплектуючі блоки і вузли для складання комп'ютерів методом «викруткової технології», периферійне обладнання і окремі електронні компоненти — за мінімальними цінами у ВКВ. Обсяг контракту — не менш як 15 тисяч доларів США.

3. Аудіо- і відеотехніку останніх моделей від провідних фірм США, Японії, Кореї і Західної Європи: відеоманітофони і відеоплеєри, відеокамери, телевізори, проекційні телевізійні системи, музичні центри і стереоапаратура, обладнання для студій звукозапису і центри кабельного телебачення. Обсяг контракту — не менш як 25 тисяч доларів США.

Щодо питань закупівлі і укладання контрактів просимо звертатися до САЛОНУ-МАГАЗИНУ ПІДПРИЄМСТВА: м. КИЇВ, БУЛЬВАР ЛЕНІНА, 19 (п.а. КОСМОНАВТІВ, м-н «УЧТЕХПРИЛАД»); — ЗА ТЕЛЕФОНАМИ СЛУЖБИ ІНФОРМАЦІЇ (044) 272-23-02, 272-23-64.

VABANK ВАБАНК VABANK ВАБАНК VABANK ВАБАНК VABANK

ПАНОВЕ!

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК
11 лютого збирає Загальні Збори акціонерів і в зв'язку з цим публікує довідкові дані про свою діяльність

**VABANK
БАНК**

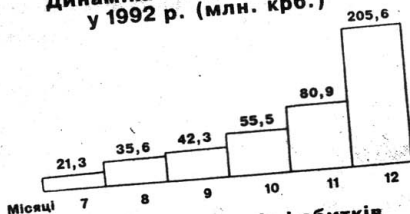

ВАБанк створений недержавним капіталом, зареєстрований 2 липня 1992 року, першу банківську операцію здійснив через 11 днів після реєстрації.

Сьогодні ВАБанк має 52 акціонера, обслуговує 172 підприємства і організації ЗА НАЙМЕНШИМИ РОЗЦІНКАМИ, надає кредит за НАЙНИЖЧИМИ ПРОЦЕНТИМИ СТАВКАМИ в м. Києві.

З метою залучення іноземних інвестицій в українську економіку

Динаміка статутного фонду у 1992 р. (млн. крб.)

Рахунок прибутків і збитків на 1.01.1993 р. (млн. крб.)

ДОХОДИ:		184,8
- від процентів		2,3
- від комісії		0,4
- інші		187,5
СУМА ДОХОДІВ		187,5
ВИТРАТИ:		
- сплачені проценти по вкладах і депозитах	18,1	
- сплачені проценти за кредитні ресурси, одержані від інших банків	76,9	
- інші витрати	15,4	
СУМА ВИТРАТ	110,4	
ПРИБУТОК	77,1	

- Приведений статутний фонд – 25,3 млн. крб.
- Прибуток, що сплачується акціонерам – 13 млн. крб.
- Дивіденди – 5,4 % річних
- Коефіцієнт ефективності – 213 %

ВАБанк продовжує продаж акцій на пред'явника номінальною вартістю 100 000 карбованців

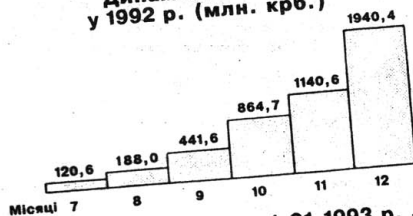
Ті, хто пішли в ВАБанк, за півроку втрис збільшили вкладений капітал

ВАБанк формує портфель проектів валютно-зворотніх виробництв, які кредитуватиме на пільгових умовах. ЗАПРОШУЄМО ПІДПРИЄМЦІВ ДО СПІВРОБІТНИЦТВА!

ВАБанк вже надав доручення на створення філій у містах Рівне і Владивосток.

МИ З УВАГОЮ РОЗГЛЯНЕМО БУДЬ-ЯКІ ПРОПОЗИЦІЇ щодо розвитку мережі філій і представництв ВАБанку в Україні та за її межами.

Динаміка активів у 1992 р. (млн. крб.)

Баланс ВАБанку на 1.01.1993 р. (млн. крб.)

АКТИВ		
- кошти на резервному рахунку у Національному банку України	68,4	
- кореспондентський рахунок у Національному банку та інші активи	522,6	
- надані кредити	1315,4	
- основні кошти та інше майно банку	34,0	
ВСЬОГО	1940,4	
ПАСИВ		
- статутний фонд і резерви	232,9	
- розрахункові і поточні рахунки клієнтів	370,5	
- строкові вклади і депозити клієнтів	152,0	
- міжбанківські кредити	1045,0	
- інші пасиви	140,0	
ВСЬОГО	1940,4	

Збори відбудуться у Києві у готельному комплексі «Русь-інтурист», вул. Госпітальна, 12.

Запрошуємо до співробітництва і гарантуємо високу якість обслуговування
252054, м. Київ, вул. Павлівська, 4-8, тел.: 216-00-35, факс: 216-00-33

ПОНЕДІЛОК

18 січня

I ПРОГРАМА УТ

- 8.00 УТН.
8.15 Естрада програма.
9.20 Худ. фільм «Небеса обітовані».
11.25 Док. телефільм «Спорт мужиків».
11.35 ТВ-шанс.
12.00 УТН.
12.10 Нікопроба. Телегра.
16.00 УТН.
16.00 Мультфільми «Жили собі думини», «Колобок».
16.35 Карнів у житті М. Лисенка.
17.30 Телетехнологія.
17.50 Давня архітектура Одеси.
18.30 Вершиця.
19.00 УТН.
19.20 Творче об'єднання «Громида» представляє: «Політолог — демакгож», «Україна 1917—1920».
20.15 3 музичної колекції Розумовських.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Акценти.
21.40 Чарівний промінь.
22.25 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 1 серія.

I КАНАЛ «ОСТАННІКО»

- 14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміст.
15.10 Вікно.
15.15 «Вук». Мультфільм. 1 серія.
15.50 Діти горить свічка.
16.15 Асоціація дитячого телебачення.
45 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 НЕП.
18.00 Сторона година.
18.40 Гол.
19.10 Прем'єра худ. телефільму «Дрібні життя». 16 серія.
40 Вечірня казка.
5.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Худ. фільм «Діамантова рука».
«Нові студії» представляє:
22.30 Життєпис.
22.30 Діалог, хто пішов.
22.30 Діалог-сейшн. У перерві 23.00 Новини.
0.30 «Прогнози Шерлока Холмса і доктора Ватсона. Двадцять століття починається». 1 серія.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

- 7.00 «К-2» представляє: «Мелоді білі ночі». Худ. фільм.
12.30 Мульті-пульти.
12.40 Селіські питання.
13.20 Реклама.
13.30 «Пі-де-де під артобстрі».
14.00 Вікторія чемпіонат Австралії з тенісу.
15.00 Становлення бізнесу. По.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост». 15-річний капітан.
16.15 ТрансРосЕфір. Вибірження.
17.05 Давати з'асуюмо.
17.20 Золотий перерва.
18.00 Парламентський вісник.
18.20 Бізнес в Росії.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візник. Катерина Вороженко.
19.10 Мультфільми.
20.30 СІТ-3.
20.40 «Зустріч з Висоцьким».
20.45 «Новаяді: Діабет-візник».
21.15 Худ. фільм «Пройсхиди з 101 австралії».
22.40 Візник. Комерційний огляд.
22.50 Візник.
22.55 «Вісник» (Уорднет США).
23.30 Національний чемпіонат України з баскетболу. «Дніпропетровськ» — «Меді» (Донецьк) 2 тайм.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

- 14.00 Худ. фільм «Фінст — Ясний Сонд».
15.20 Мультфільм.
15.30 Худ. фільм «Золотий поцілуй».
19.20 Худ. фільм «Спортлото-82».
20.55 Мультфільми.
21.05 Відеомузыка.
21.20 Худ. фільм «Вруди танці».

ВІВТОРОК

19 січня

I ПРОГРАМА УТ

- 7.00 3 сьомої до восьмої.
8.00 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 1 серія.
9.40 Чарівний промінь.
10.25 Телефільм «Гердан для моєї дружини» («Укртелефільм»)
10.35 Шкільний екран. 10 кл. Основні інформативні і обчислювальні техніки Алгоритми роботи з таблицями величинами.
11.05 Доброго вам здоров'я. Метод дихання за Бутейко.
11.40 Сьомодні мініатюри.
12.00 УТН.
12.10 Вагасеросійний худ. телефільм «Водетан». 45 серія.
12.35 Вершиця.
16.10 Фант-лого «Надія».
16.35 Освітній канал «Наша мовна». Історія України. Данило Галицький — політичний діяч, дипломат, полководець.
18.15 Співбє запорозького козацтва. Я. Яворницький.
18.50 Вперше на екрані УТН. Фільм-монолог «Молитва до мови».
19.20 Побут і значін українського народу. Водокреплення.
19.45 У храм, по свячену воєну.
20.15 Аламо.
20.35 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.35 Україна і світ.
21.55 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 2 серія.
23.05 Пісня пана Степана.

I КАНАЛ «ОСТАННІКО»

- 5.00 Новини.
5.30 Райдюва гімнастика.
5.30 «Райдю».
7.45 Фірм гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Новини, послухай...
8.40 Марафон-13.
9.30 Співає Б. Готюцева.
10.25 «Дрібні життя». Худ. телесеріал. 16 серія.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Прогнози Шерлока Холмса і доктора Ватсона. Двадцять століття починається». 1 і 2 серії.
13.50 «Автомобіль нота Неполіда». Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Світ грошей Адама Сміта.
15.10 Вікно.
15.15 «Вук». Мультфільм. 2 серія.
15.50 Запрошення до танцю.
16.10 Завжди з вами.
16.40 Як досягти успіху.
17.00 Новини.
17.25 Телерадіонал «Останні» представляє:
17.50 Прем'єра худ. телефільму «Повернення в Едем» (Австралія).
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Сузір'я «нікни». Урочиста церемонія вручення престижних кінематографічних призів.
23.10 Новини.
23.30 Можливе все.
0.00 Мінусе.
0.40 «Прогнози Шерлока Холмса і доктора Ватсона. Двадцять століття починається». 2 серія.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

- 10.30 Дивись на мене, як на дитину. Худ. фільм «Вісесерпийний фестиваль творчості інвалідів».
11.00 Худ. телефільм «Імोजен», 3 серія.
12.25 Мульті-пульти. «Як діла дощем ходи».
12.40 Селіські питання.
13.20 Реклама.
13.30 «Відкритий світ» представляє: «Дорогами Азії».
14.00 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
15.00 Реклама.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Там-там-новини.
16.30 Чужого гоні не буває.
17.00 Казки для батьків. Народжені дитини.
17.30 «Семі».
18.00 Кіпрас Майкейа. Репортаж з «Малой барони».
18.45 «Міала» Інформе.
19.05 «Міала» Інформе.
19.15 «Міала» Інформе.
19.25 Прем'єра телефільму «Санта-Барбара». 121 серія.
20.15 Худ. фільм «Різдвяні пригоди Бендні» (США).
20.45 Національний чемпіонат України з баскетболу.
21.20 Танцює Т. Танікіна.
21.55 Номат Емк. І. Чокоскінг.
22.25 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
23.10 Авт-обсерваторія.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

- 11.00 Мультфільми.
11.30 Худ. фільм «Забута мелодія для флейти».
13.30 Відеомузыка.
19.05 Худ. фільм «Неймовірні пригоди італійців в Ролі».
20.50 Мультфільми.
21.05 Худ. фільм «Назад в майбутнє».
22.50 Відеомузыка.

СЕРЕДА

20 січня

I ПРОГРАМА УТ

- 7.00 3 сьомої до восьмої.
8.00 Сячало.
8.50 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 2 серія.
10.05 1 природа. 1 доля. Фольклорна програма.
10.35 Шкільний екран. 8 кл. Українська література. Розвиток мовленнєвих видгук про документальний фільм.
11.10 Історія на біс. Музичний додаток до «Каналу Д».
12.00 УТН.
12.10 Худ. телефільм «Водетан». 46 серія.
12.35 Наше коло.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Студія «Підліток».
17.10 Релігійно-освітня програма.
17.50 Місто снітних вод. Музична програма.
18.40 Док. фільм «Невиданий альбом».
19.00 УТН.
19.20 Літературний вісник.
19.50 Романси на вірші Л. Костенко виконує В. Мельничук.
20.15 «Відкритий калейдоскоп».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.30 Акценти.
21.50 Молодіжна студія. «Фантом».
22.35 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 3 серія.
23.40 Музичний фільм «Джазмен».

I КАНАЛ «ОСТАННІКО»

- 5.00 Новини.
5.30 Райдюва гімнастика.
5.30 «Райдю».
7.45 Фірм гарантує.
8.00 Новини.
8.20 «Крокодил Гена». Мультфільм.
8.40 «Інолі обманливою буває синина».
9.05 У світі тварин (з сурдоперекладом).
9.45 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Віля вилоту діти».
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Смисляція». Худ. телефільм.
11.55 Студія «Оно» представляє:
12.40 «Розповіді Віктора Шкварського». Фільми 1 і 2.
13.50 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміст.
15.10 Вікно.
15.15 «Вук». Мультфільм.
15.35 Наш музичний клуб.
16.15 Прем'єра мультфільму «Літаний дім» (США).
16.45 «Вісник».
17.00 Новини.
17.30 «Народжуємося випадком, ми немалею закономірно. Про проблеми дитинства».
18.00 Худ. телефільм «Повернення в Едем» (Австралія).
18.50 Мініатюра.
19.00 Чорт і два. ТВ розслідування.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Репортаж ні про що.
20.55 Худ. фільм «Віля вилоту діти».
22.00 Авторська програма Ю. Паньча «Шлях доплати». Частина 4. «Мости».
23.00 Новини.
23.25 Нічний біатлон.
0.10 «Смисляція». Худ. телефільм.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

- 10.05 Телекросворд.
10.30 Золота півня.
11.05 Худ. фільм «Носки-палки».
12.30 Мульті-пульти.
12.40 Селіські питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.30 Ностальгійні посиденьки.
14.00 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
15.00 Становлення бізнесу. Там-там новини.
16.15 ТрансРосЕфір. До Москви — чекую...
17.00 М-трест.
17.15 Опозиція.
18.00 Парламентський вісник.
18.15 Спортивна програма.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Степура. Вокальний цикл «Груба»».
19.20 Реклама.
19.25 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 122 серія.
20.15 Хроно. У світлі авто-і моторспорту.
20.50 Спеціальний комерційний вісник.
21.00 Візник моя. Провінція.
21.05 Вісник.
21.25 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Вірні говорять.
22.25 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
23.10 Конференс-фільм. Музика. не-розкажати. Кубок європейських чемпіонів.
23.15 Мультфільми.
23.40 Худ. фільм «Вокзал для двох».
19.20 Мультфільм.
19.30 Худ. фільм «Назад в майбутнє-2».
21.25 Відеомузыка.
21.40 Худ. фільм «Голуба сталь».

ЧЕТВЕР

21 січня

I ПРОГРАМА УТ

- 7.00 3 сьомої до восьмої.
8.00 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 3 серія.
9.10 Ян Табачник у себе вдома. Музична програма.
9.50 Надієвська. Подкача для людей старшого віку.
10.55 Циркова програма.
12.00 УТН.
12.10 Худ. телефільм «Водетан». 47 серія.
12.35 Літературна карта України. Микола Зеров.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Танцюйте з нами».
16.40 Освітній канал. Фізико-математична школа. Українська література. В. Стефанік. «Камінний хрест».
17.45 Зріли балету. К. Максимов та В. Васильев.
18.00 Наше слово. Є. Маланок. Передача 1.
18.30 Для дітей. Худ. фільм «Різдвяні пригоди Бендні» (США).
19.00 УТН.
19.20 Промінь. Телерадіонал.
19.50 «Золоті ворота». Історія українців М. Грушевського. не-розкажати програма.
20.50 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.35 Кришталеві дзвони. Музична програма.
22.15 Освітній канал. Студія «Гарт».
22.15 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 4 серія.

I КАНАЛ «ОСТАННІКО»

- 5.00 Новини.
5.30 Райдюва гімнастика.
5.30 «Райдю».
7.45 Фірм гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Мультфільм.
8.30 «Про мота». Худ. телефільм.
9.40 «До шістнадцяти і старш».
10.20 Концерт з творів А. Віталі.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Хатина дядька Тома». Худ. фільм (США).
13.10 Дайте мені спати». Худ. телефільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміст.
15.10 «Про мота». Худ. телефільм.
16.20 «До шістнадцяти і старш».
17.00 Новини.
17.25 «Прогнози Росії: обличчя і відображення».
18.05 Худ. телефільм «Повернення в Едем» (Австралія).
18.55 Портрет на тлі. В. Наданіков, директор ВАЗ.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 «Тотто» («Мільйон»)
21.10 В. Крайнея і його друзі запрошують. У перерві — 23.00 Новини.
23.50 «Груба».
0.20 «Дайте мені спати». Худ. телефільм.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

- 10.05 Телекросворд.
10.30 «Звук мови» пропонує...
11.00 Худ. фільм «Санта-Барбара». 122 серія.
12.40 Селіські питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.30 Ностальгійні посиденьки.
14.00 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
15.00 Становлення бізнесу. Там-там новини.
16.15 ТрансРосЕфір. До Москви — чекую...
17.00 М-трест.
17.15 Опозиція.
18.00 Парламентський вісник.
18.15 Спортивна програма.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Степура. Вокальний цикл «Груба»».
19.20 Реклама.
19.25 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 122 серія.
20.15 Хроно. У світлі авто-і моторспорту.
20.50 Спеціальний комерційний вісник.
21.00 Візник моя. Провінція.
21.05 Вісник.
21.25 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Вірні говорять.
22.25 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
23.10 Конференс-фільм. Музика. не-розкажати. Кубок європейських чемпіонів.
23.15 Мультфільми.
23.40 Худ. фільм «Вокзал для двох».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

- 11.20 Мультфільми.
11.40 Худ. фільм «Вокзал для двох».
19.20 Мультфільм.
19.30 Худ. фільм «Назад в майбутнє-2».
21.25 Відеомузыка.
21.40 Худ. фільм «Голуба сталь».

П'ЯТНИЦЯ

22 січня

I ПРОГРАМА УТ

- 7.00 3 сьомої до восьмої.
8.00 Фільм-балет «Роздуми».
8.20 Літературна класика на екрані. Худ. телефільм «Морський вовк». 4 серія.
9.30 Мультфільм «Від казки до казки».
10.35 Шкільний екран. 10 кл. Електричне поле.
11.10 Л. Бєнгаров у телефільмі «Клоун з осянню у серці».
12.10 Худ. телефільм «Водетан». 48 серія.
16.10 Мультфільм «Острів казіван».
16.40 Молодіжний фестиваль популярної музики «Вітер зі школи». Частина 2.
17.20 Живе слово. Є. Маланок. Передача 2.
17.50 На зодобути Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка. Історико-публіцистична кінорежисера «Українці. Надія». Частина 1.
18.50 УТН.
19.00 Урочисті вечір. присвячені 75-річчю ІВ Універсалу Центрального Радіокомуніст. Трансляція у перерві — На добраніч, діти.
22.00 «Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу».
22.45 Арт-майдан.

I КАНАЛ «ОСТАННІКО»

- 5.00 Новини.
5.30 Райдюва гімнастика.
5.30 «Райдю».
7.45 Фірм гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Наш музичний клуб.
9.00 Кубок музичників (з сурдоперекладом).
9.55 Джерела.
10.25 Америка з М. Таратутто.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Ж-Б. Моллер. «Тартюф».
13.40 «Сказки, Юпітере...» Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Врідж.
14.50 Візник-кава.
15.05 Вікно.
15.10 Мульті-пульти «Хлопчик і сибелітрон».
15.20 Що означають ваші імена».
15.50 Новини.
17.00 Новини.
17.20 Телерадіонал «Останні» представляє: «Крони назустріч».
17.45 «Сонин» і закон.
18.15 Америка з М. Таратутто.
18.45 Поле чудес.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Вість з минулого». Із серії «Китаец» (Франція).
ВІД представляє:
22.25 Політолог.
23.20 Мюзобоз.
0.00 Лодина тижня.
0.15 Автошоп.
0.30 Майданчик обзоз...

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

- 9.45 Віла ворона.
10.30 «Звук мови» пропонує...
11.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 122 серія.
12.40 Селіські питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.30 Ностальгійні посиденьки.
14.00 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
14.55 Телебачення.
15.25 Там-там новини.
15.40 Студія «Рост». «Наш ера».
16.10 ТрансРосЕфір. Вулція Коханія.
16.40 Вєсиди в «Метрополі».
17.00 «Зорини» «майданчик».
17.50 Опера — доля моя. В. Браніславський.
18.45 Київська панорама.
19.05 Мультфільм «Гномини».
19.20 Експонент представляє.
19.25 «Закли». Худ. фільм.
20.50 «Віт мот» Мультфільм для дорослих.
21.00 К-2 представляє: «Аб-аб-аб».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Вірні говорять.
22.25 Відкритий чемпіонат Австралії з тенісу.
23.10 Вєчірній саяон.
0.40 «Той бій кінескопа».

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

- 13.55 Мультфільм «Смій і горе біла Вілого моря».
15.00 Відеомузыка.
15.20 Відеомузыка.
19.25 Худ. фільм «Спогади людини-невимини».
21.05 Відеомузыка.
22.00 Худ. фільм «Юлія Гаррі зустріла Саллі».

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.